THE KAZHAKOOTAM CADET
ANNUAL OF THE SAINIK SCHOOL, KAZHAKOOTAM 1994
THIRUVANANTHAPURAM, KERALA 695 585

COVER PRINTED AT S. B. PRESS TVM-1

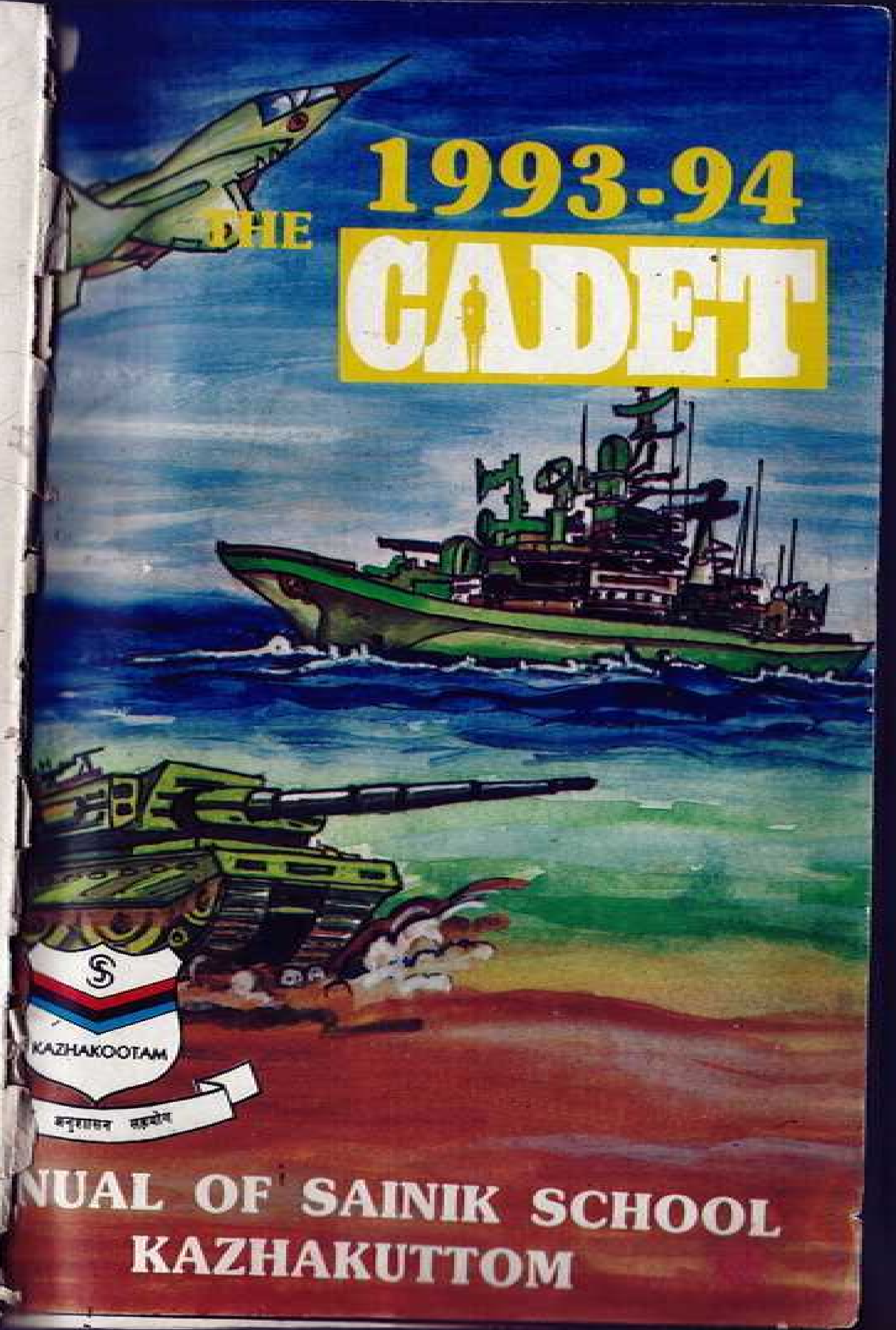

PATRON

Capt (IN) A P A Robin Principal

CHIEF EDITOR

G D Tekale

EDITORS OF LITERARY SECTIONS

English	—	Sri. S B Sasikumar
Hindi	—	Sri. M B Vitekar
Malayalam	—	Smt. R Sandhya

STUDENT EDITORS

English	—	2462 Pramod G Thomas
Hindi	—	2445 Sumit Menon
Malayalam	—	2451 Anwar S Shah

Printing & Block – Making
Vijayanand Printers,
Kazhakuttom

The Kazhakootam Cadet

SCHOOL MAGAZINE 1994

SAINIK SCHOOL P. O.
THIRUVANANTHAPURAM DISTRICT
KERALA
695 585

PATRON

Capt (IN) A P A Robin Principal

CHIEF EDITOR

G D Tekale

EDITORS OF LITERARY SECTIONS

English	—	Sri. S B Sasikumar
Hindi	—	Sri. M B Vitekar
Malayalam	—	Smt. R Sandhya

STUDENT EDITORS

English	—	2462 Pramod G Thomas
Hindi	—	2445 Sumit Menon
Malayalam	—	2451 Anwar S Shah

Printing & Block – Making
Vijayanand Printers,
Kazhakuttom

Vice Admiral Inderjit Bedi PVSM, AVSM, Flag Officer Commanding-in-Chief, Southern Naval Command, Cochin. (Also Chairman Local Board of Administration, Sainik School, Kazhakootam)

वाइस एडमिरल इन्द्रजीत बेदी, पी वी एस एम, ए वी एस एम
फ्लैग अफसर कमांडिंग-इन-चीफ

Vice Admiral Inderjit Bedi, PVSM, AVSM
Flag Officer Commanding-in-Chief

मुख्यालय
दक्षिण नौसेना कमान
कोचिन 682 004

Headquarters
Southern Naval Command
Cochin 682 004

25 Mar 94

MESSAGE

1 I am happy to learn that Sainik School, Kazhakoottam is bringing out the academic year 1993-94 issue of its School Magazine.

2. The primary objective of Sainik Schools is to serve as feeders to the National Defence Academy in addition to providing quality education to its students. The large number of its alumni serving in the Defence Services bears testimony to SSKZM's achievements in meeting this objective. I hope that many more of you shall take up the challenge of joining the armed forces of our country.

3. I exhort all the staff and students of the school to make every effort to revitalize and sustain the high standards the school has always been renowned for.

4. On behalf of all members of the LBA and on my own behalf, I extend my good wishes to the school in its many endeavours.

Inderjit Bedi
Vice Admiral
Flag Officer Commanding-in-Chief

Editorial

It is said that literature is a mirror of a society. In the following pages a mirror of Sainik School community's aspirations and anxieties are presented. It includes a tribute to Col. Neelakantan Jayachandran Nair, R. No. 71, who was awarded Ashoka Chakra posthumously on this year's Republic Day. His Malayalam article, published in the first School Journal of 1962, is also reproduced.

Col. Nair was an example of an excellent Commander. He followed Gen. Chetwede's code of honour :

'The Safety, honour, and welfare of your country
Comes first always and every time
The Honour, Welfare and Comfort of the men
You command comes next
Your own care, comfort and safety comes last,
Always and every time'

Col. Jayachandran's supreme sacrifice at the young age of 42 has left an indelible mark on the collective conscience of our school fraternity. It reminds one of the saddest thoughts. J L Ganwin, the famous philosopher, has rightly said, "That we may keep our hold upon the meaning of life and preserve a conviction of human destiny, there is nothing more vital than that we should remember our dead".

Few names can be recalled today with more patriotic fervour or keener sense of public gratitude than that of N J Nair who has made this school, the proudest 'among' all the Eighteen Sainik Schools of India. Hence this Issue of our Journal is dedicated to his memory as he has laid his claim for acclaim.

(G D T)

ET SEQUENTIA

I Informatory Section :

i) The School Staff - Details

ii) Principal's Annual Report

iii) House-Reports

II Literary Section :

i) English

ii) Hindi

iii) Malayalam

III Advertisement and Acknowledgements

Capt. (IN) A P A Rotin, NM
Our New Principal

Major S. Ashok Kumar, Headmaster

Flt. Lt. V S Ingle, Our New Registrar

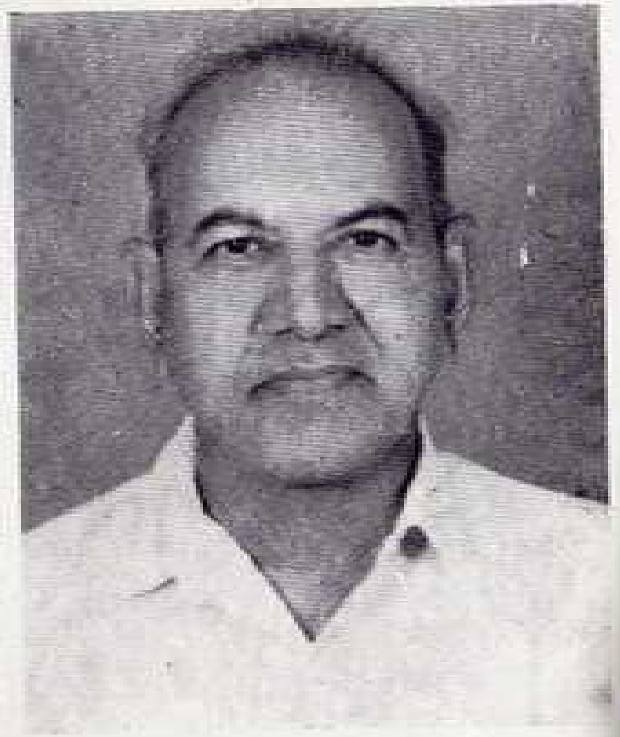

G D Tekale, Senior Master

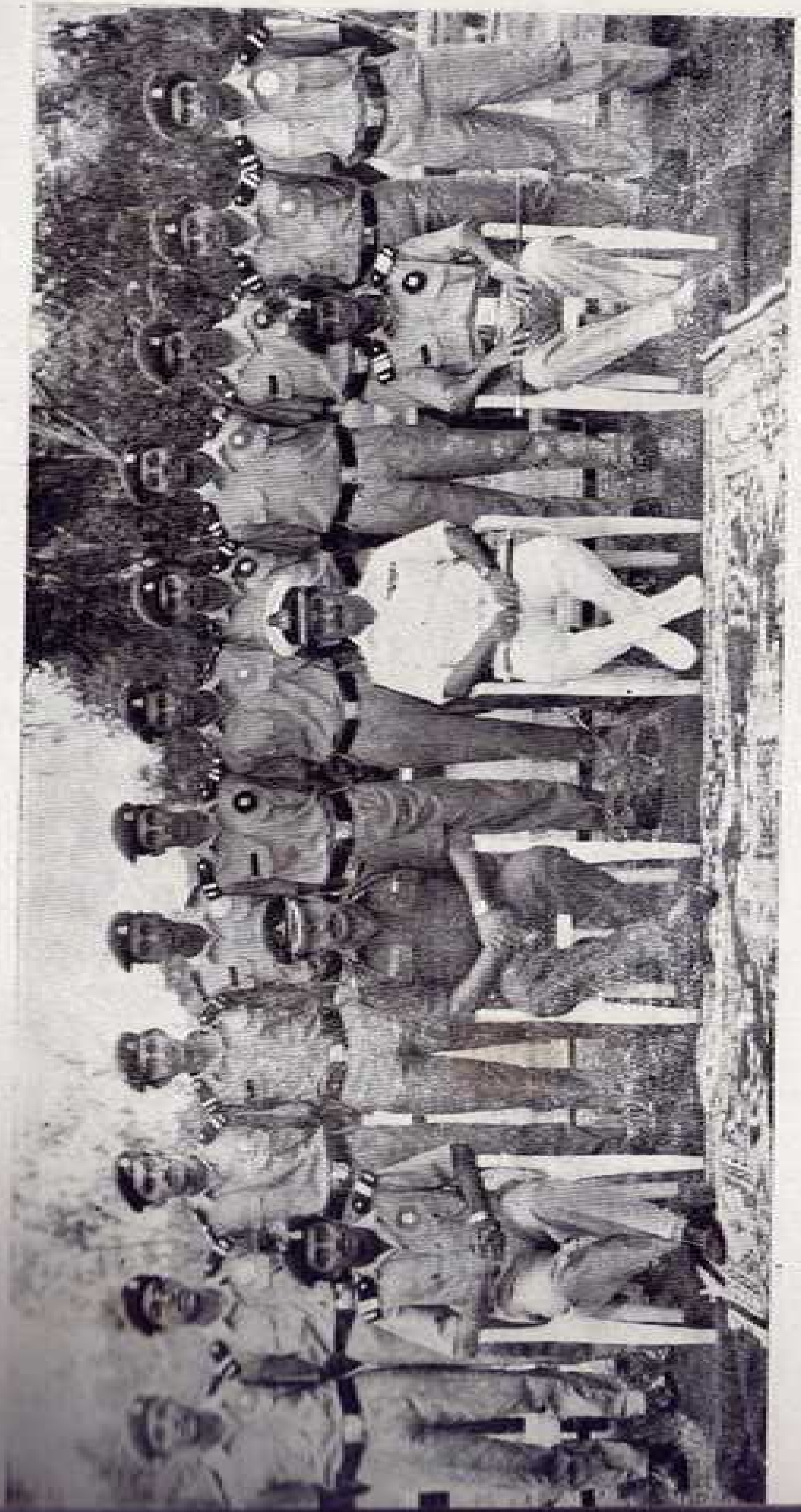

The School Appointments with the principal

Our XII Standard Students with the Principal

New Entrants - Vallathol House

New Entrants : Velu Thampi House

Our Contribution to 90th N D A Course

Reji Krishnan

M P Salil

The Best in Academics

Our Athletic Team at Amaravathinagar with the then H M Cdt. S B Ray

Our Young Cricket Team

Our School Hockey Team

Our School Basketball Team

Our School Football Team

Our School Athletic Team
Runners-up at the South Zone Meet

His Excelleny the Govener of Kerala B Rachaiah
Sharing his thought with the Senior Cadets

Mrs. B. Rachaiah, Distriibuting Prize
at the Annual Day Celebrations

Our School Choir at the Annual Day Function

Tiny Tots in action 'Kolkali' at the
Annual Day Celebration

A Scene from Malayalam Skit

School Captain Jojo Mon being given the
Best All Rounder Trophy

Winners of 'Pookala' Competition

Sri Pandalam Sudhakaran Minister for Sports and Youth Affairs distributing the Sports Kit to the SAI Cadets

'Racing to Victory' at S Zone Meet

Capt. K Krishnan, IN, Awarding the Prizes to Karate Students

Capt. (IN) K Krishnan, distributing grades to Karate Students

Air Marshal S D L Tully awarding Athletic Prizes

Capt. K R Nambiar, distributing Prizes to the Young Pugilists

THE ETERNAL OLD BOY

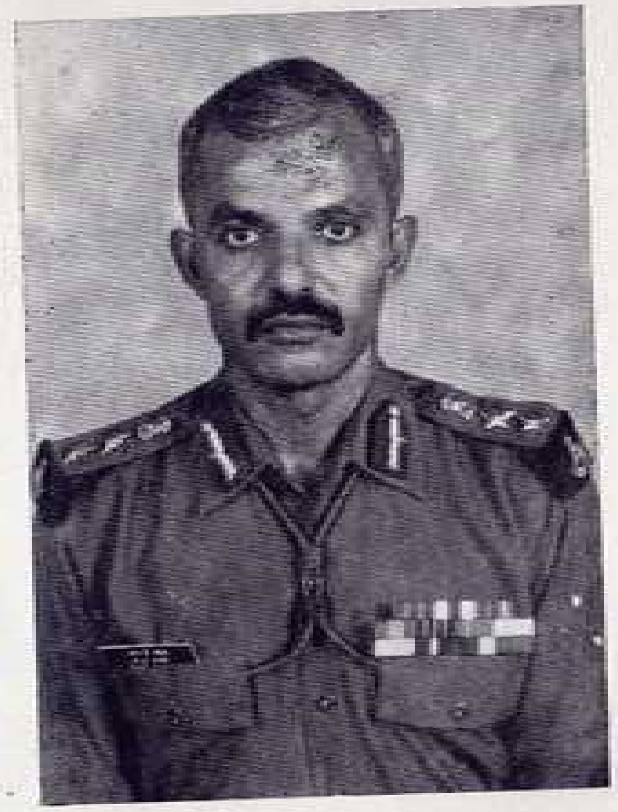

Col. Neelakantan Jayachandran Nair, AC, KC (1951-'93)
(Roll No. 17/Batch of' 1967)

A Tribute to Col. N J Nair, AC, KC

by M B Vitekar

(Text of a talk delivered in School Assembly)

Today I stand before you to perform a solemn duty - a sacred obligation that some times befalls on a father to perform for a son and not the other way round which is generally an accepted norm of human lives.

Yes, I stand before you to say a few words on Col N. Jayachandran Nair, Roll No. 71 of 67th batch, Kirthi Chakra and Ashoka Chakra, whose birth anniversary falls today. He was our cadet, faithful and just and exemplary; an offshoot of the finest traditions of this great alma mater. That in the short span of 42 years, he could heap upon himself with the most coveted of honours should tell you of his distinguished life. He was first decorated with the Kirthi Chakra, when he was almost fatally wounded and during the last R D Parade he was awarded posthumously with the highest peace time award of this Nation the Ashoka Chakra. We, his foster parents from this alma mater of his shed tears of joy for the great honour he has brought to himself and to his alma mater.

Having been his House Master in this School, permit me to be nostalgic and to recall this boys career in this School, almost 25 years ago.

I remember Jayachandran Nair as a smart and cheerful cadet when he came to Shivaji House in 1965 in the 8th Standard. As you all know the School started at the Pangode Military Barracks in 1962 with two Houses named as Red and Blue. Jayachandran then belonged to the Red House. We shifted to the present Campus in September 1964 and the Blue House was named Veluthampy and the Red to Tagore. Next year when the strength increased four new houses were added namely, Ashoka, Nehru, Prasad and Shivaji. Shivaji was the youngest of them and Col B K Somaiyya, the founder Principal game the charge of the newly formed Shivaji House to yours truely, this Maharashtrian Hindi Master. K V Girija Sankar, who is now a Senior Doctor in Gerentology in England became my House Captain and N J was the Senior prefect. After Girija Sankar N J Nair was made the House Captain of Shivaji House.

I very clearly remember one occasion which throws enough light upon the right fact that from that age (He was in 9th Std then) I could see leadership and officer like qualities and a deep concern for the well being of the alma mater where his future was being shaped.

One fine evening he came to me with a big binoculars in his hand, to get the permission to go on top of the Dor. No. 9 (Shivaji) where from, he along with School Captain Girija Sankar could keep an eye and watch the cadets who would wander about and create mischief. It was a novel idea and I too had accompanied them. We could catch two chaps, who were punished later on. This was the spirit and the concern and steadfastness to cause that N J Nair displayed in those days itself.

As a House Captain he used to be the first to get ready for all the School activities and then chase the other cadets. He took keen interest in dramatics, debates and excelled in studies. His favourite games were Football and Hockey. He was adjudged the Best All Round cadet in 1963. (Juniors) It is not surprising that he brought such honour and glory to himself and to this School. In fact our School would be the only School which has produced an

Ashok Chakra winner though unfortunaetly, sadly posthumously, which is the third highest award in order of precedence, it being only next to Bharat Ratna I Param Vir Chakra.

Could it be only a co-incidence that a boy who joined a Sainik School, became the House Captain of Shivaji House, under the Marathi House Master, afterwards commanded a Maratha Battelion and then named his only son Shivaji? I as a humble master would not like to think that this is a coincidence. This 16 Maratha Battalion of which he was the Commanding Officer has its motto — Duty, Honour and Courage. Friends, NJ Nair lived and sacrificed his life for keeping the sacred honour of our mohterland.

We pray God to give his widow Smt. Manju Nair enough strength and courage and patience to bear the loss so that she would bring up this child Shivaji following the ideals of the Maratha warrior Chathrapati Shivaji.

Lastly, one word to our cadets - I hope you all know the meaning of the word Cadet. It means 'a little leader'. You are the little leaders who should take inspiration from the great souls like NJ Nair's Life and shape your career keeping honesty, sincerity, duty consciousness and the honour of the nation in mind.

I also pray that our beloved and dear Col NJ Nair's soul, rest in peace. Let, this birth day of the illustrious Son of our land inspire us to do our duty towards nation.

Jai Hind.

The School Staff

PRINCIPAL	Captain A. P. A. Robin, NM, Indian Navy
HEADMASTER	Major S. Ashok Kumar
REGISTRAR	FLT. LT. V. S. Ingle
Senior Master	Sri. G.D. Tekale, M.A.(Skt.), M.A.(Pol.), M.A.(Hindi), B.Ed.

ENGLISH

Sri. P. Prem Chandran Nair, M.A., M.Ed. — HOD
Sri. G. Soman Pillai, M. A., M.Ed. PGDTE
Sri. S. B. Sasikumar, M.A., B.Ed.
Sri. K. Rajendran, B.A. Ed.
Sri. M. G. Francis, M.A., B. Ed.
Smt. R. Sonia, M.A., B. Ed.

HINDI

Sri. M. B. Vitekar, M.A., B.Ed. — HOD
Sri. K. K. Viswanathan, M.A., B.Ed. Sahitya Ratna Parangat.

MALAYALAM

Sri. T. G. Sudhakara Panicker, M.A., B.Ed., — HOD
Smt. R. Sandhya, M.A., B. Ed.

GENERAL STUDIES

Sri. G. D. Tekale, M.A. (Skt.), M.A. (Pol.), M.A. (Hindi), B.Ed. — HOD

MATHEMATICS

Sri. S. Harihara Krishna Sharma, M.Sc., B.Ed. — HOD
Sri. Cherian K. Kovoor, M.Sc., B. Ed.
Sri. S. Vaidyanatha Sharma, M.Sc., B.Ed.
Sri. S. Sreekumaran Chettiar, M.Sc., M.Ed. (on leave)
Sri. Roychen Mathew, M.Sc., B.Ed.
Miss. O. K. Supriya Rani, M.Sc., B.Ed.
Sri. G. Satheesh, M.Sc., B.Ed.

COMPUTER SCIENCE

Sri. G. Raju, M.Sc., MCA, B.Ed.

PHYSICS

Sri. K. Sudhir, M Sc. Ed., M. Ed. — HOD
Smt. B Radhika, M. Sc , B. Ed.
Sri.. William Donald Seemanthy, M. Sc., B. Ed.
Sri. Ramachandran, B. Sc., B. Ed. (Lab. Assistant)

CHEMISTRY

Sri. M. Premnadh, M. Sc., M. Ed. — HOD
Sri. Rajan K Varghese, B. Sc., M. A., M Ed.
Sri. N. G. Babu, M Sc., B Ed
Smt. Stella Mary, M. Sc. Ed. M. Ed., (Lab. Assistant)

BIOLOGY

Smt. Mary George, M, Sc., B. Ed. — HOD
Smt. A. Saraswathy Amma, M. A. (Hist.), M. A. (Psy.), B. Ed.
Dr. B. Subhash, M. Sc. Ed., M. Ed., Ph. D.
Smt. K. C. Sudha Lekshmi, B. Sc., B. Ed. (Lab Assistant)

SOCIAL SCIENCES

Sri. N. G. Thomas, M. A., B. Ed. — HOD Upto 31-3-94
Sri. T. P. Ramachandran, M. A., B. Ed. — HOD w. e. f. 1-4-94
Sri. Poonacha, M. A., B. Ed.
Sri. P. K. Ravindranatha Panicker, M. A. (Eco.) M. A. (Hist.), B. Ed.
Sri. Jestine K J, M. A. (Hist), M. A. (Poli) M. A., (Socio), B. Ed.

ART

Sri. L. Suresh Kumar, B. F. A.

PHYSICAL TRAINING

Sri. T. S. Satyanrayan, A P T C

LIBRARIAN

Sri. Simon Peter, M. A., B. Lib. Sc., B. Ed

CRAFT

Sri. D. Madhavan Asari, Cert. I T I

ADMINISTRATIVE STAFF

RESIDENT MEDICAL OFFICER

Dr. Thomas Mathew, M. B., B. S

OFFICE SUPERINTENDENT

Sri. P. Gopalakrishnan Nair

ACCOUNTANT

Vacant

QUARTER MASTER

Sri. A. V. Ramachandran

MESS MANAGER

Sri. C. K. Vasu

MATRONS

Smt. Geetha. E. B. Sc.
Smt. R. Nalinakumari Amma

NCC

Sub Roshan Lal (Para Regt)
Hav G R Rajan (Madras Regt)
Hav Mohan Surya Wanshi (para Regt)

MAIN OFFICE

Sri. V. Chandra Babu, B. Com U D C
Smt. M. R. Sarojini Amma, L D C
Smt S. Sree Kala, B. Sc. L D C

ACCOUNTS SECTION

Sri M. P. Reghunadanan Thampi B. Com., U D C
Sri A. V. Narayanan Nampoothiri B. Com., L D C
Smt. Susamma Issac, B. Com., L D C

QUARTER MASTERS SECTION

Sri. K Madhavan Nambiar, U D C
Sri K. S. Sabu, B Sc, L D C
Smt. P. Seetha Lekshmi Amma, L D C
Sri. G. Satheesh Kumar, L D C

NURSING ASSISTANT

Sri. M.Rajasekharan Nair

CATERING ASSISTANT

Sri. Sajimon Joseph

Annual Day Celebrations of Sainik School, Kazhakootam, Thiruvananthapuram on December. 21, 1993

(Hon'ble Kerala Governer Sri B Rachaiah's Speech)

It is my pleasant duty and privilege to associate myself with the Annual Day Celebrations of Sainik School, Kazhakoottom. I am happy to learn that this institution has made its mark in achieving the avowed aims and objectives of Sainik Schools to a considerable extent and has all along been maintaining high standards from its very inception. I understand that the school has won the Defence Minister's Trophy eight times for sending the maximum number of cadets to the National Defence Academy and has the distinction of sending about 650 officers to the armed forces. Let me at the outset congratulate all concerned for these creditable achievements.

As you all know, Education is a never ending process interwoven with life. It should enrich the individual with a variety of experiences, kindling the flames of knowledge with constant probing into the mysteries of life within and without. The schools should produce educated intelligent individuals who can think independently and imaginatively in order to contribute to the progress and prosperity of the nation. What is required is education that is truly liberalising, one that not only prepares the individual to live in this world but enables him to face the challenges fearlessly, analyse them objectively and overcome them successfully. The emphasis should shift from examination-oriented to personality-making education, from cramming information to stimulating analytical thinking. Only then would education become relevant and meaningful. As Mahatmaji pointed out, "the goal of education should be character building, that is, develop courage, strength, virtue and the ability to forget oneself in working towards great aims". In short, the two main aspects of education to which great importance has to be attached are formation of character and cultivation of discipline.

The test of the success of the centres of Education does not live in the cataloging of dates, events and achievements. Their greatness lies in the character and calibre of young men they have produced and the extent to which they have been able to acquire excellence in their respective fields.

It is gratifying to note that the Sainik Schools lay stress on personality development, character formation and cultivation of discipline. The primary aim of Sainik Schools is to prepare cadets academically and physically fit for induction into the officer cadre of the Defence Services. Our defence services are living examples of national integration where petty loyalties of regionalism, language, caste and religion are subordinated to national aims and objectives. Naturally the training imparted in Sainik Schools should be in tune with the requirements of the Defence Services.

The Schools motto — "Knowledge, Discipline and Co-operation" — purports to inculcate sterling qualities in young students. I am told that the schools look into all aspects of personality development of the students as required for the UPSC entrance examinations for N D A, S S B guidance etc. Boys from all strata of society especially of poor socio-economic backgrounds pass out of the schools fully transformed into confident, smart and self-reliant young men. In fact Sainik Schools have the rare distinction of being the poor man's public school. Students inducted mostly from the rural

backgrounds are turned over a period of seven years into totally developed personalities, capable of facing any challenge. For this purpose the schools have been following a judicious mixture in its curricular, co-curricular and extra curricular academic inputs. The compulsory physical education, periodical medical check-up, effective teaching by duly qualified and dedicated teachers add to the efficiency and reputation of the school. Maintenance of discipline which is a problem in most of the educational institutions, poses no threat to the smooth functioning of Sainik Schools. It was V. K. Krishna Menon, former Defence Minister who visualised the concept of Sainik Schools and succeeded in bringing public school education within the easy reach of the common man. The popularity of this system of education can be gauged from the large number of applications received from the prospective candidates each year.

As Swami Vivekananda once said "what our country now wants are muscles of iron and nerves of steel which nothing can resist". He wanted men to be "hard as steel soft as flower" meaning thereby that we must be steel in our determination and as flower in our service, sympathy and love. I hope the students going out of the portals of this institution will have these admirable qualities and that they will be able to render meritorious service to maintain the unity and integrity and also contribute to the progress and prosperity of this great country. I take this opportunity to congratulate the staff - both academic and administrative for their sense of dedication and sincere efforts to maintain the prestige of the institution.

"JAI HIND"

Principal's Report

His Excellency, Governor of Kerala, Sri B Rachaiah, Mrs. Rachaiah, Distinguished Guests Ladies and Gentlemen, members of my staff and my dear cadets. It is my proud privilege to welcome you all on the occasion of the 32nd Annual Day and prize giving function. I am indeed indebted to His Excellency Governor Sri B Rachaiah and Mrs. Rachaiah for having very graciously taken time away to be with us this evening. On behalf of the entire Sainik School I extend them a very warm welcome.

2. As most of you are aware, His Excellency our Governor Sri B Rachaiah hails from Alu Village of Mysore District. After graduating in Science and Law, he became a lawyer in 1954. While as a student itself, he was actively involved in the freedom movement. He was elected to the State Assembly during the first general elections itself. Sri Rachaiah was the Minister for Forest, Fisheries and Sericulture in the Nigilingappa Cabinet. He was a Rajya Sabha member from 74 to 77 and was subsequently elected to the Lok Sabha. Sri Rachaiah was the Minister for Industrial Development in the Central Cabinet of Sri Charan Singh. In 1987, he became Minister for Health and Family Welfare and then Minister of Agriculture and Forests during 1988-89. He took over as Governor of Himachal Pradesh in February 1990 and in December 1990 became the Governor of Kerala.

Sri Rachaiah has made immense contribution to public life. As the Home Minister of Karnataka, he initiated steps to eradicate many a social evils. In his capacity as Forest Minister, he brought out a revolution in conservation of forests by effectively controlling deforestation.

3. Sri Rachaiah has been ably supported by the humble and pious Mrs. Rachaiah in all his endeavours. We are extremely happy to have these distinguished personalities today with us for this evening function and I on behalf of the entire school community convey them our sincere thanks.

4. I shall now place before you a brief report on the activities of the school.

There are 18 Sainik Schools in the country and Sainik School Kazhakuttom has the privilege of being a premier among them. It was established in 1962 and has since come a long way to make a mark, in the educational field of the state. Our first batch of cadets joined the NDA in 1965 and till date more than 550 Ex-Kazhaks have joined the Defence Forces. The fact that we are successful in developing the all round personality of a child has been amply proved even by those who could not join the NDA, by their merit in many other fields like Merchant Navy, Engineering, Medicine, Banking, Journalism, Law, Central and State Government services etc. There is also a Member of Parliament in the present Lok Sabha from the school alumni.

New Admissions and School Strength

In February this year, a total of 1469 candidates appeared in the Entrance Examinations for admission to 95 seats of 6th and 22 seats of 9th standards respectively.

I am happy to inform that this year we have admitted a cross section of boys from

Rajasthan, U. P. and Andhara Pradesh. The school strength as on date is 610 which includes 23 day scholars.

C. B. S. E Examinations 1992-93

While the performance of our cadets in Class X Examination of the CBSE has been good the performance of cadets in Class XII suffered a slight set back.

a) AISSE — Class X

No. of cadets appeared	:	85
No. of cadets passed	:	85
Distinctions in aggregate	:	17
First Class	:	52
Second class	:	14
Third class	:	02

b) AISSCE-Class XII

No. of cadets appeared	:	57
No. of cadets passed including compartmental	:	47
Distinctions	:	06
First Class	:	33
Second Class	:	05

NDA and other Competitive Examinations :

The primary aim of the Sainik Schools is to prepare cadets academically, physically and mentally for induction into the Officer Cadre of the Defence Forces. Out of 57 cadets presented for UPSC exam. for NDA, in September '92, 15 passed but only 3 cleared the SSB and 2 finally joined for training.

In the April '93 examination, 18 passed the NDA examination and 2 are cleared for joining the NDA. Others from the batch have found their places in various professional and other institutions.

A disquieting feature in this connection has been the downward trend in the number of boys ultimately joining the NDA. About 1900 boys every year appear from the 18 Sainik Schools for the UPSC examination. The available trend indicates that only 18% of them qualify while only 15% of this group ultimately make it into the NDA. Though the performance of Sainik School Kazhakuttom in this respect has been beyond reproach, it is an alarming situation necessitating urgent remedial measures as far as the entire Sainik Schools are concerned.

While analysing the facts, it is observed the liberal scholarship schemes of the State Governments, do not recognise merit as one of the important criteria for awarding such scholarships, and it is solely linked to the income of the parents. The income slabs prescribed by most of the State Governments were so low that it excluded even the weaker sections of the salaried class. On the other hand, it gave undue benefits to those parents who had undisclosed sources of income from agriclture, private practice, business etc. Parents were quick to see the benefits accruing from these scholarship schemes. They took all possible measures to ensure entry of their children into the Sainik School, even by spending considerable amount on coaching for the entrance. But many parents never had any intention of putting their children into the defence forces. They know very well that, except for the mandatory appearance in the UPSC examination, they have no other obligation towards the government who have paid for their children's education for 7 long years. This is a point for deeper reflection.

Principal's Workshop cum Conference :

Principals of all the 18 Sainik Schools attended a workshop cum conference at this school from 24 to 27 May '93. Single point agenda for the conference was on both short/long term measures to improve the NDA intake from the Sainik Schools. After deep deliberations an action plan has been drawn-up. We have received communication that few of our suggestions have been accepted by the Executive committee of Sainik Schools Society under the Chairmanship of the Defence Secretary Sri K A Nambiar.

Staff:

During the academic year, Smt R Sandhya joined the Malayalam Department, Shri William Donald Seemanthy—the Physics Department Sri G Raju— the Computer Department and Sri K J Jestine — the Social Science Department. I welcome all of them to the fold.

The school Headmaster Cdr S B Ray and the following from the teaching faculty left the school during the year.

1. Sri P Kandaswamy, from Maths Dept
2. Sri K V Sreedharan, from Physics Dept

From the Administrative Staff

Sri K Gopakumar : Accountant

Sri Lawrence John and Sri D Baby, GEs also took leave of the school.

We take this opportunity to thank them for the services rendered and wish all of them and their families the very best of luck.

With profound regret, I would also like to report that Sri M K Unni Nair our PTI in service of the School since 1973 passed away in October this year. Today, I once again pray to the God Almighty to grant him enternal peace.

In-Service Course.

We ensure that our teachers are kept abreast of the latest developments in the field of education and teaching technology. Seven teachers from the Maths, Physics and English departments attended in-service training courses conducted by the Sainik Schools Society and the NCERT this year at Kunjupura (Haryana), Ghorakhal (U.P.) and Calicut respectively. Sri S.B Sasikumar of the English Department has been selected by the CIEFL and CBSE to monitor and evaluate the implementation of the new ELT scheme in the CBSE schools in the State.

NCC Activities :

(a) 56 cadets accompanied by ANOS S B Sasikumar, P K R Panicker, attended the Combined Annual Training Camp held at Sainik Schoool Bijapur from 20 to 29 April.

(b) 100 Cadets attended the Combined Annual Training Camp '93 at Govt. Polytechnic, Trivandrum from 03—12 September. Cadet Anil John Cherian was selected for the Advanced Leadership Course at Gwalior.

(c) 5 Cadets are now attending the All India Trekking Expedition from 14 to 27 December at Agasthykoodam.

(d) 5 Cadets have proceeded for the National Integration Camp at Palghat from 18 to 27 December.

(e) 3 are undergoing Rock Climbing Course at Neyyar Dam from 20 to 31 December.

(f) Another 5 Cadets will be attending a 10 day National Integration Camp at Trichur from 24 December.

(g) 20 of our cadets also have been selected for the National Integration Camp to be held at Ujjain (M. P.) during January 1994.

Our NCC contingent also took part in the Independence Day and NCC Day celebrations at Trivandrum.

Sports and Games :

The Zonal competitions were held at Bijapur, Korukonda, Amaravathinagar and Kazhakuttom. The school's performance this year was gratifying. In volleyball, we were winners for the second time in succession.

In Athletics and Basketball, the school became runners up. In Hockey and Football we were placed third and fourth respectively. In addition, the school hockey and basketball teams have been doing well in the local tourneys too.

14 cadets from this school participated in the Trivandrum Mini-Athletics Meet at Thodupuzha on 10th of November and four have

been selected to represent the State Team. Cadet Biju bagged 3 gold, one silver and one bronze medals, besides setting a meet record.

The 32nd Annual Athletic Meet was held from 32 to 27 November. AOC-in-C, Air Marshal SDL Tully AVSM took the salute at the closing ceremony and gave away the prizes.

The school also conducted Inter-House Competitions in Football, Hockey, Basketball, Volleyball, Cricket and Cross country during the year. Regular and intensive training by qualified coaches was organised for Hockey, Volleyball, Basketball and Athletics. Inter House Boxing competition was held from 27 October.

SAI Adoption :

I am glad to inform that the SAI has adopted the school from this year and 19 students sponsored by them have been taken on the rolls. The inaugural function of the SAI Adoption Scheme was held on 22 July. Hon'ble Minister for Sports and Youth Welfare Sri Pandalam Sudhakaran was the Chief Guest. The SAI also has agreed to provide financial assistance to 25-30 cadets every year from this school based on their sports talent. This will definitely give a fillip in promoting sports in this Sainik School.

Inter Sainik School Competiton:

The Inter Sainik School South Zone Competitions in Quiz, Hockey and Painting were held at Kazhakuttom Campus. The thrilling competitions had a befitting conclusion with a colourful function on 26 August for which the Chief Guest was Sri UKS Chowhan, Director Youth Affairs and Sports.

Co-Curricular Activites:

The co-curricular activities conducted during the year were :

(a) Essay Competition in English, Hindi & Malayalam

(b) Debate in English and Malayalam

(C) Declamation Contest in English and Hindi

(d) Recitation Contest in Hindi

(e) Extempore Speech in English and Malayalam

(F) Calligraphy Competition in Malayalam

(g) Quiz Competition

(h) Literary and Music Competition

As a regular feature, our cadets also participated in Quiz Painting, Debate, Declamation, Maths Olympiad, G K Tests etc. at Trivandrum and Ernakulam.

As part of Onam Celebrations Inter House Floral Competition was held this year.

Fancy Dress Competition was held as part of the Chridren's Day Celebrations. Holi and Diwali were celebrated with traditional gaiety. The school has also celebrated the Christmas with a Christmas Carol and a Special Dinner on 18 December.

Club Activities :

All hobby clubs have been very active this year.

Music Club :

The Music Club made a headway this year in starting an intensive programme in learning the musical instruments. The programme gained full momentum with the assistance of two music instructors, Mr Jerry Perreira and Mr Jyothish. Over fifty cadets avail the chance of learning instruments like guitar, violin, organ and tabala.

Cycling Club :

The Cycling Club rolled into fullstyle with a weekly cycling trip and vigorously pilots the trips. The cycles have a new look because of their more frequent use.

Roller Skating Club

Many adventure minded bravadoes are trying to move around on wheels. No doubt, it will slake the thirst for adventure, at least of the tiny tots of the school.

Swimming Club :

The Swimming Club is determined to dive towards greater depths as they have already set about making prior arrangements for the swimming at the Kerala Water Authority Swimming Pool, Trivandrum.

Karate Club:

The Martial arts, of course, is an essential attribute to Sainik School. Sembais Zakhu and Vijayan train up the students in Kiyokishin and Budokai Karate respectively. Through rigorous training, the cadets are well-acquainted with the art of self defence. The young fighters of the campus have already proven their mettle in the spectacular Karate displays twice recently, at the Navy Day celebrations in Cochin and at the NCC day celebrations at Trivandrum.

Ham Club:

Action has already been taken to train the school boys on Ham operation. Arrangement to obtain a Ham Club Licence has been made.

School Band:

The School Band has actively taken part in all the school functions. Under the able guidance of Sri P A Pillai, a group of 22 cadets gave a good band display at the School Athletics Finals.

Motivational Tours:

(a) 33 cadets of Class XII left for the National Defence Academy, Pune on 3rd August. No doubt, it was an inspiring experience as they met many old boys. They spent four enjoyable days at the Academy and had a chance to visit the various defence establishments in Pune.

(b) 53 cadets of Class XI made a trip to Goa on the 4th of September. They visited the Naval Academy and many an old Goan monuments. They also visited the Naval Air Base INS Hansa and Hydrographic School of Vasco-da-Gama.

(c) 69 cadets of the 10th Std. visited the DSSC Madras Regiment Centre at Wellington, Lawrence School, Lovedale and many other places of interest around Ooty.

(d) 93 boys of Class VII spent a day of merriment in places around Quilon and Varkala on 27th of September. Many places of interest like Thankassery Light House, Adventure Park, Quilon Shivagiri Temple and Varkala Beach were visited.

(e) Class VI cadets had a day out on 17 September. They had an enjoyable time visiting different tourist centres around Thiruvananthapuram like Veli, Shanghumukham and Neyyar Dam.

A visit to Lakshadweep on 02 January for a selected group is also planned.

Maintenance and Repair :

I take this opportunity to express my profound thanks to the Minister for PWD, Government of Kerala, Chief Engineer Special Buildings Shri K Sudhi and other Engineers and staff of the PWD for taking active interest in the maintenance of the school building. Towards this purpose, the school has succeeded in getting a separate Head of Account for the first time. Extensive repair work has been carried out this year in the School, Cadet's Mess, Dormitories and the Auditorium. The estimates for various other works have already been submitted and most of the works hopefully are likely to be completed by the end of this financial year itself.

Improvements :

(a) NDA Coaching :

Coaching Classes are normally conducted to prepare the XII Class boys for the UPSC Examination to the NDA. This year onwards, we have included in the academic schedule NDA Classes as a regular feature for the XI Class as well. A five day's capsule on leadership training and SSB guidance commencing from 03 January has also been organised for the XII Std at INS Agrani, Coimbatore. We are hopeful that this will enhance the intake into NDA this year.

(b) Computers:

From this year, Computer Science has been offered as an elective subject at the +2. 7 computers with a qualified instructor has been added to the school. The lower classes are presently introduced to computers as part of work experience. During the next year, we plan to make Computer as an additional optional subject for all classes.

(c) Counselling camp:

As part of our attempts to help and improve the needy, a Psychological Counselling camp by Psycho Therapy Centre, Trivandrum was conducted on an experimental basis for 10 Students of Class XII. The feedback so far shows that this counselling has helped them to overcome their problems. On further evaluation and validation, the School is planning to open a Student Counselling Centre on permanent basis.

(d) Dietary Allowance :

A long standing grouse of the parents have been that Rs. 12.50 per day dietary allowance per cadet was grossly inadequate for meeting demands of a growing child. We were also very conscious of this fact and I am happy to report that as a result of our persistent efforts and with generous help from a few parents, we have succeeded in getting a recurring sanction from the Government of Kerala at the rate of Rs. 5.00 per day per cadet as additional dietary charges from this year. The fact that we have managed this from the Government in spite of their financial constraints speaks of our grit and also the concern that the Chief Minister of Kerala Sri K. Karunakaran has for this school.

This year repairs of old and dilapidated iron cots in the dormitories have been taken up on progressive basis. The classroom furniture also has been attended to. Electrical re-wiring of the building has been taken up and fans have been fitted in the classrooms at the school's expense. In addition, teak furniture to the tune of about 3.5 lakhs have been added to the school mess, conference halls etc. using the wood purchased about 5 years back.

O. B. A.

Old Boys Re-Union Day was celebrated this year, on 19 June and this marked the beginning of the OBA Silver Jubilee Year. The celebrations were inaugurated by AVM Dhan Singh Negi of Southern Air Command in the presence of a record turnout of old boys. The most important item of the celebrations was the laying of the foundation stone of the OBA Guest House cum Office Building by the founder Master of the OBA Sri N B Nair. I would like to report that Kazhakuttom Sainik School will be the first one to receive such a wonderful present from the old boys in their Silver Jubilee year and I thank all of them for attending to this long felt need of their Alma Mater magnanimously.

Welfare of Staff:

Extensive repair and maintenance of accommodation and water pipelines of D&E type Staff quarters have been carried out. Orders on Family pension have been received and disbursed to the families of the deceased employees.

Problems:

School Security:

It is also part of my duty to bring out some of the problems faced by the school. The security of the school of late is far from satisfactory. There is an immediate requirement of providing a boundary wall over the entire campus. Even though the proposals have already been submitted by the PWD, administrative sanction is still awaited. The School is facing an acute shortage of water during the summer season. Though the Government has promised two tube wells inside the campus, it has not fully materialised. Even after 30 years of existence, the central tower of the academic block is still awaiting completion. We have brought these facts to the notice of the State Govt. and we are confident that the matter will be soon settled.

I have given you a brief resume of the school activities during the year under review. Whatever we have achieved has been due to the hard work and dedication of my officers and the members of my staff. My cadets have been extremely co-operative. I have also received ample co-opeation form the parents. I am extremely thankful to them for standing with us in our times of difficulty. My profound thanks to the Hon'ble Chief Minister of Kerala Sri K Karunakaran and the Govt of Kerala. I am heavily indebted to the Chairman LBA. My special gratitude to AOC-in-C, Southern Air Command Air Marshal SDL Tully, AVSM, Officers of Southern Air Command, Brig. Gullati DDG, NCC and his Officers and Brig Basant Sigh Station, Commander, Pangode.

I am also grateful to my friends at the CRPF and LNCPE, Kariyavattom for being always ready to help us. My profound thanks are also there to the District Collector. I also extend my felicitations to the prize winners. Lastly, I thank all the Guests and Parents who have come in large numbers to attend the function and also the Parents Association. While we have done our best during this year, in the final analysis the best Barometer for gauging us would be the quality of the cadets passing out of this institution. We aim at producing men of character and official for leadership. In my 2 years tenure in this school, I am more than convinced that we can no longer afford to cling on to the old glories and be slow-moving. We have spent too much time rowing and not enough time steering. And it requires a lot of doing to change this state.

In climbing the highest mountain, the path is not always clear. But challenges prevent complacency and spur the drive for excellence. And for excellence, coupled with a 'CAN-DO' spirit, we need fundamental, profound, relentless and continuing change. Our greatest strength will be at putting our skills to work at managing this change. Wish us the best in this endeavour.

Thank you

With Best Compliments From :-

Modern Food Industries
(India) Limited

(A GOVT. OF INDIA ENTERPRISE)
COCHIN UNIT-EDAPPALLY

Makers of 'Modern Bread' - India's Largest Selling Bread. Manufactured Most Hygienically to Cater to the Taste of the People of Kerala

We Supply 'Modern Bread' Fortified with Vitamins and Minerals for the Nation's Defence Services.

MAKE "MODERN" YOUR DAILY BREAD

"Modern"-Symbol of Best Foods

House Report 1993-94

Tagore House

House Master	Mr. N. G. Babu
Matron	Mrs. Nalina Kumari Amma
House Captain	Sumith V. Menon
Prefects	1 Naveen N. Varma
	2 Darsan J. Das

This year we had a strength of 65 including two day scholars. 1993-94 was not a rewarding year for Tagorians.

We made a good beginning this year by lifting the Cross Country trophy. We were first in Hockey and second in Cricket. After a long span of several years Cleanliness trophy found its place in Tagore House. Overall we stood second. In athletics our place was third and in co-curricular activities we were second.

In the years to come we will strive hard to achieve greater heights and to fathom deeper depths.

Vallathol House

(Sub-Juniors)

House Master	Mr. K. K. Viswanathan
Attached Masters	Mr.S. H. Sharma
	Mr. M. G. Francis
Matron	Mrs. R. Nalina Kumary Amma
House Captain	Cdt. Jayaraj
Prefects	1. Cdt. Justin Joy
	2. Cdt. Subin Chandy

This year is, indeed, one in which the fortunes of Vallathol House touched the very zenith of our aspirations.

It is heartening to note that our boys maintained a record of excellence in Academics and lifted the coveted trophy in Academics this year also. The superb performance of Nizam Ali, Prince Mathai, Arun Mohan, Babu Shah, Sajad etc. the recepients of 'glittering' green cards-makes us proud.

In English Recitation Contest, we acquitted ourselves very well. Vishnu Ashok and Aravind R Nair were adjudged second and third respectively. Thus the house emerged the top this year also.

Our performance in the games arena has been extremely gratifying. Football and Cricket saw us winners. The Hockey-trophy,

which was with us, eluded from our hands this time. But we are happy to note that we were adjudged the best Sub-Junior house in games.

We maintained our superiority in the Annual Athletic Meet also and won the Athletics Trophy for Sub-Juniors. Prem Prakash Sharma, our star athlete, emerged Individual Champion among Sub-Juniors.

With legitimate pride, we are to mention that the Trophy for the best house in maintenance and lay-out (cleanliness) was bagged by us this year also. Again, we are happy to state that this trophy is with us from the very inception of the house.

Dame fortune had turned her back on us this year in PT — a competition which was introduced to sub-juniors for the first time. We had to content with a second place only.

In various open competitions too, we have some bright feathers to fix on to our cap. The tiny-tots, who helped to bring these spoils to their nitches were Omanakuttan, Anurag. B. Gijo Joseph, Anand. C. S. Sreejith, Shravankumar and Vishnu Ashok.

Despite overwhelming challenges and handicaps, we were crowned again by the most prestigious award – COCK - HOUSE TROPHY — this year also. We are glad to see that this Trophy is with us for the last ten years in succession. With pardonable pride, we state here that this achievement is unprecedented in the annals of this institution and unmatched by any house in any year.

Veluthampi House

(Sub-Juniors)

House Master	Mrs. Saraswathi Amma
Attached Master	Mrs. Mary George
Matron	Mrs. Geeta Potti
House Captain	Suresh Kumar, S.
Prefects	Prasanth. P. V.
	Sreejith. S

Veluthampi House is meant exclusively for sub-junior boys — mostly for the new entrants.

The members of the house displayed their talents in some of the extracurricular as well as co-curricular activities during the current academic year.

In the Inter House Hockey competition the house stood first. The trophy for Mass P. T. display also went to Veluthampi House.

Some of the boys displayed their talents in various items of literary and Art sectors. A name worthmentioning is that of Prithviraj who has always been good at dramatics and music. Shone Bosco stood first in the recitation competition for sub-juniors.

In Academics, Vivek Prasad, Srikant, Renish, Mahammed Nihas, Binoop Shibin, P. and Neeraj Kumar Pandey have a remarkable record of achievements.

In Athletics, the performance of Santhosh Varghese, Dileep Singh and Amrith Karthik deserve special mention.

It is gratifying that a spirit of co-operation and mutual understanding prevailed in the house thoughout.

second position. In games we made a clean sweep and won the Games trophy. The budding athletes once again outshone in the track and field events by claiming the second position. In Calligraphy competition, the Patelians, Thaneesh Gopinath, Umesh Keerthy and Siby. B won the top position in all the three languages. We shared the second position in Cross-Country and Boxing Competition with V. K. K. house and Tagore respectively. The Patelians excelled in Drill competition too. The Floral competition once again brought out our natural talents by winning the third position. The prestigeous and coveted Academic Trophy lifted by the Patelians was another feather to our Cap.

Inspite of these glittering performances, the house was only runners up in the Junior Section.

On Oct 2nd, the Patelians made a 'Sramadhan' by cleaning the School Campus which was highly appreciated by all.

This year's activities came to an end with a vow from all, to strive for better goals next year.

*

V K K Menon (Jrs)

House Master	Mr. G. Soman Pillai
House Captain	Cdt. Santhosh K. V.
Prefects	Cdt. Ram Mohan G. S.
	Cdt. Manu R. Mahesh

It has been an outstanding year for the Menons as the Cock-House Trophy – the trophy for the best house found its niche in the Menon haven It is of course the result of a team work; even those who stood and waited also served.

We proved ourselves unbeatable on the stage when Prajith, Anil, Varghese and Arun Mohan excelled each other in winning the Debating and Recitation trophies. This yoked with the flair and facility of Prasanth B K Prajith, Jubith and Abhilash. S made it easy for us to snatch the overall trophy for co-curricular activities. Though lady luck did not favour us in games and cross-country race we swept the board in P T, Drill, Boxing and Athletics. Aswin, Jeemon, Sreejith

Badushah, Rachish, Justine, Prasanth and Shanny are only some of aces who deserve special mentioning on this occasion.

Complacency is not a word found in Menons dictionary. To preserve what we have achieved and to achieve what we couldn't this year is our motto.

*

Shivaji Seniors

House Master : Mr Rajan K Varghese

Attached Masters : (1) S V Sharma
(2) K R Rajendran

House Captain : R. No. 2448 Rahul Nath R

Prefects : R No. 2534 Anoop R
R No. 2596, H. Gopakumar

The "blue boys" did their part "neatly" this year in the deepest meaning of the term. After having lost by a narrow margin in the yester-year, this academic year got off to a good start when the boys exhibited their calibre by winning the Cross Country trophy for the fourth consecutive year. The Shivajians also secured their berths in the co-curricular activities. When Ram Mohan and Anoop. R won the Ist and IInd Prize in English Essay writing, Arjun Kumar found his niche by winning the Ist place in Instrumental music for seniors. Thus the house won the first place in co-curricular activities

Unnikrishnan, a new member of the Shivajian fraternity, won the IIIrd place for long jump in the State Athletic championships Santhosh K. V. and Suresh V. M. led the school teams in Volleyball and Football this year. Both of them were awarded School Blues for their outstanding performances and the former was adjudged the Best All Round Sportsman".

The house bagged the Games trophy while on the other hand one talented sportsman had to satisfy with the Runners-up position in Athletics. Suresh V. M. was the champion in group B. The tough nuts of the group, vanquished their adversaries in the other houses, to win the Boxing Trophy. Unnikrishnan was adjudged the 'Best Loser' in the competition.

Prasad Seniors

House Master : T. P. Ramachandran

Attached Masters : Mr. G. D. Tekale
Mr. William Donald Seemanth

House Captain : Aby Sam. V. 2482

Prefects : Martin Thomas 2586
P. Prasad 2617

The year (1993-94) under review is very fruitful for Prasadians. Inmates of Prasad Seniors are boys of Class IX and X. The help rendered by Senior Prasadians from Super Senior House was very useful in every inter house competition.

In the Inter House Competitions like PT and Drill Prasadians became unrivalled. In academics too Green House proved their mettle. With regard to Debating Competitions, in all the languages the Prasadians stood first. Here a few names of Prasadians like Jojo Mon and Pradeep are to be remembered.

Many Prasadians brought laurels to the school by winning coveted positions in the Inter Sainik School tournaments and Athletic meet. A few names are worth mentioning. Martin Thomas, Aby Sam V Jayachandran and Sumod are a few of them. In Inter House Cross Country Jayachandran stood second in the school. The boxing competition was a fight between the Blue and the Green, of course the blue was the winner.

The School Captain Jojomon a Prasadian was adjudged as the Best Allrounder of the school.

Prasadians were contented with Overall second position. They are determined to bag the first position in the next academic year.

*

Ashoka Seniors

House Master : Mr. M. B. Vitekar

Attached Masters : Mr. M. Premnadh
: Mr. D. Madhavan Asari

House Captain : 2465 Arun Narayan

Prefects : 2550 Ajith K R
: 2560 George Varghese

After the reshuffling of the Houses this year Ashoka House was shifted from Dor 7 to Dor 3 which has a Guest House on top of it. The cadets of 11th and 12th Classes were grouped under a Super Senior House staying in a different dormitory. On account of the distance the House spirit became a casuality. Still we have achieved many goals in different fields.

In the Co-curricular competitions House got the following prizes and first places :-

1. Hindi Essay writing competition-1st, cadet Suresh Kumar and Pravin B. Nair got 2nd and 3rd position.

2. English Debate - second place-Sunil Menon bagged the second prize.

3. Malayalam Essay writing competition - 1st place. Cadet Ajith Mathew got the first place.

4. In floral decoration the House was adjudged second. Cadet Ranjith P. D. our House Artist was the brain behind it.

5. Newly admitted SAI cadet Pinto got 7th prize in the fancy dress competition held on the Children's Day.

Ashokians did exceedingly well in the Games and Athletics this year, bagging the 1st position and overall Championship Trophy in Athletics-Pinto Ribellow was the champion athlete in C group, whereas in the Games field the star perfomers were Jayakrishnan and Ajith K. R.

Our performance in different games was also good. We got Hockey 1st. Volleyball 1st Obstacle first, Football second place and Cricket third, as a result we could only share the Games Trophy with Shivajians.

Lastly we would like to express our happiness to mention that though the School Captain Jojomon P. V. belonged to Prasad House, he was accommodated in our House, whose presence and guidance helped our cadets to achieve some of the goals.

*

Patel House

House Master	Mr. P K. Ravi Panicker
Attached Masters	Mr. C. K. Kovoor
	Mrs. R. Soniya
Matron	Mrs. Nalinakumari Amma
House Captain	Pradeep K G.
Prefects	Bijoys George
	Alex Paul Thomas

The academic year 1993-94 dawned with a change in the name of our House-from Prasad Jrs to Patel, to re-dedicate ourselves to the great son of our mother-land. The House started functioning with 59 cadets of class VII and VIII, and later with the addition of three more SAI boys, the strength rose to 62.

The Patelian's had a glittering performance in the various Inter-House competitions. In co-curricular activities we bagged the

The intellectuals of the house were not bright enough to clinge the Academics trophy while the NDA trophy was safe in our hands.

Cijal Lawrence was II nd in the merit in the CBSE for class X and Sajith Babu won the Trophy for his Exemplary behaviour.

Inspite of the strenuos efforts from the boys, we had to be satisfied with the second place in Mass P T and Drill competitions. The house kept its head high when the hard-working cadets lifted the Cleanliness trophy by "the sweat of their brows".

The pride of the boys reached its zenith when an Ex-shivajian R No 71. N Jaya chandran Nair was awarded the "Ashok Chakra", the highest peace time gallantry award posthumously, but at the same time mourn the demise of a brave leader.

Thus the blue flag of the Shivajians was found fluttering on the ramparts of the house for which the house was awarded the 'Cock House' trophy for seniors.

As the boat is well off and the group already on the course to progress and prosperity, the inmates of their 'sweet home' still have a lot to conquer before they return.

*

Nehru (Sr) House

House Master	Mr S B Sasi Kumar
Attached Masters	Mr G Satheesh
	Miss Supriya Rani
House Captain	V Salil
Prefects	Nirmal K R
	Jisin Unnikrishnan

The year 1993 dawned with new hopes and aspirations. It instilled in our boys a strong determination to meet the challenges and retain the Cock House Trophy. Though our efforts did not bring the desired effect we feel that we had done our best to some extent.

In the Inter House English Declamation contest Nirmal K. R. and Anoop Krishnan declaimed the speeches very well and placed the house in the second position. Nirmal K. R. was once again crowned as the Best Declaimer of the year. Indrajeet. S bagged the

first prize in the Light Music Competition. In the Fancy Dress Competition Akilesh Menon won the first place for the second time in succession. The 'intellectual pair' Jisin Unnikrishnan and Sichu Sebastian placed the house in the second position in the Inter House Quiz Competition.

In Academics we had our fair share of brains and won many green cards. In spite of the strenuous effort put up, we were able to secure only the second place in the cleanliness Competition, the trophy that had always adorned the Nehruvian rampart was lost by a narrow margin. In Athletics, Boxing and Drill we did not fare so well, as we expected. On the playing field Nehruvians were consistently good. Cricket and Basketball saw us winners.

Though we do not have many glittering achievements, our aspirations are afresh to attain new heights.

□

Club Reports-1993-'94

The Book-binding Club

Members of the Staff - in - charge

Mrs. A. Saraswathi Amma

Mrs. Sudha Lakshimi

This club came into existence again in July '92 after an interval of a decade. About 120 boys of Std IX constituted the club. More than 500 library books were subjected to restitching and rebinding during the academic year under report.

This socially useful productive work provided opportunity for the boys to make their leisure time interesting as well as creative. It also helped them to look upon manual labour with due respect. Development of skill is also one of its merits. Boys took part in the activities of the club with great enthusiasm.

Music Club

Master-in-charge M. G. Francis

The Music Club was rejuvenated this year and the hllowed halls of our school echoed with musical notes almost throughout the year.

This year the club made a headway in starting an intensive programme in learning musical instruments. Fortunately we were blessed with two accomplished artists to tune our cadets. Mr. Jessy Perreira trains the cadets in violin, guitar and electric organ while Mr. Jyotish gives training in tabala. Over sixty students avail the chance of learning various instruments. Many cadets are already able to handle guitar and electric organ with ease and proficiency. The club members played a key role in making the house shows and other school programmes more enchanting.

The Christmas carol singing was another venture that the club took up this year. The booming ovation after each carol spoke of its enthusiastic reception by the cadets. The club has become so active that the school music room hums with melodious notes on all afternoons. The growth of the club was so phenomenal that new additions of instruments like tabala, guitar and violin were made to the club this year.

"Heard melodies are sweet, but those unheard are sweeter". Therefore the unheard budding musicians of our school shall certainly prove that music is the spice of life.

English Literary Section

1	A Tribute to Col. N J Nair	Mr. M. B. Vitekar
2	A Trip to Lakshadweep	Mitun Sasi
3	Hindustan — A Reality, Today in Dreams	Naveen N. Varma
4	A Bolt from the Blue	Justus Thomas
5	The Lucky Soldier	Prajith P Varma
6	The Enormous Ladoo	Vishnu Ashok
7	Importance of Family	G D T
8	The King of the Golden River	S. Omanakuttan
9	The Two Mermaids	Shone Bosco
10	'Reformed'	Jairam, R
11	The Four Wanderers	Anish John
12	The Heaven and the Earth	D. Rajesh
13	Betrayed	Mishan Britte

A Trip to Lakshadeep

Mithun Sasi
Class VIII

Lakshadeep ! Lakshadeep ! This was the chant - the whisper, on the lips of many cadets. Finally, on 2 Jan 94 at 5-30 am 48 cadets accompained by Officiating Head-master Major R. K. Nair boarded the school bus to Trivandrum Rly Station. We were then comfortably placed in one of the compartments of the Parasuram Express. The train left the station at 6-30 am. The paddy fields, coconut groves and the back waters saw us heading towards the North, in sportive spirit and merry mood singing songs. Exhausted by fun and laughter, we were forced to open the packed breakfast packets at 8 am. Breakfast really boosted our energy and activated us to sing louder and dance vigourously till the train reached the Ernakulam Station.

We got down and took our lunch. After lunch, a bus took us to the Cochin harbour. From a distance we saw the majestic Tippu Sultan - ready to welcome the 'throbb-ing hearts'. We boarded the ship, the air got filled with excitement and thrill, anxiety and curiosity on many faces. Some of us ran to all directions trying to explore every-thing. We bade good bye to Cochin harbour at 4-30 pm. After tea we went to the deck to enjoy the beauty of the vast sea. The land disappeared and so did the 'Queen'-from our sight.

The ship sailed at the speed of 8 knotical miles an hour. We were fortunate to see dolphins jumping up in playful moods. Soon darkness set in and stars began to peep. Most of us lay on the deck looking at the cloudless sky. Next day morning to our amazement we saw an island far away-'Kalpeni'. The ship anchored and the small boats from the coast came towards us. Our firsr exit-We sat in the boat for 43 minutes. After sometime we noticed the change in the colour of the sea water - light blue. As the boat approached the shore the depth became lesser and lesser snd inally the bottom became visible heallofw water.

We were received by the parents of Amir and Srinivasan. After breakfast we went to the beach. The shallow blue water beckoned us. We could not resist the temptation and finally we made it. We jumped into the water, swam and played for an hour. Reluctantly, we came out of the water and took our lunch. We then went round the place for sight seeing. Majority of the people are Muslims and their livelihood is fishing. At 4-30 pm we got into the boat and returned to the ship. After dinner we organised a cultural programme. It was enjoyed by one and all including the crew Next day morning we reached Kavaratti the Administrative Capital. Srinivasan's parents received us and took us in a van to the museum. There we saw many corals, skeleton of whales and beautiful aquariums with different kinds of fishes. The tank, adjacent to museum contains many marine organisms like star fish, stone fish etc. Though we planned to see the light house the time did not permit us. We returned to the ship and engaged ourselves in games. The ship then sailed to Minicoy island. On reaching the island we dashed to the beach to play games. The beautiful landscape, the silvery beach and the blue water still haunt us. When we returned to the ship, the captain of the ship was so kind that he took us to the cabin and showed us various instruments to measure the depth, temperature, humidity, weather etc. Sitting in his cabin he spoke to men in the control rooms established in Kavarathi, Kalpeni and Minicoy.

When the time came for us to return we were really sad. The fun and merriment began to fade, sweet memories rooted in our minds gave us great satisfaction and consolation of having turned the 'dream' into reality.

Hindustan- A Reality, Today in Dreams

Naveen N Varma
Roll No. 2676
Ashoka (Srs)

If we go through the literature of the countries in Asia or for that matter Eurasia we come across a common feature which though might be minute, plays an integral part in the region's development, that is its contact with India, to be more precise, India of the past. This itself speaks volumes of the greatness and the overpowering influence of Hindustan. It was not its size alone which made our country outstanding in all aspects but also the people of this great land. As Megasthenes recorded India had rivers of milk and honey and gold in abundance. Our culture was par excellence. As mentioned before this rich composite culture evolved due to the interaction of people from many parts, each group bringing with it, precious bits of knowledge which contributed to the development of our land. Our country stretched out from present day Afghanistan to Cape Comorin and from Pakistan till Bangladesh; was a great country with enterprising rulers and large hearted people, ever ready to absorb new trends.

But stagnation set in slowly. People became satisfied with what they had. Intrusions were not treated as friendly ones, but were eyed with contempt. As a result the great empire broke up. And with the landing of the British the once mighty empire was no more. And it took more than 200 years of British Raj to make us realise the importance of continuing as one. But unfortunately during the process of achieving independence for the whole, minor differences set in. Within no time passions ran amock. Hindu and Moslems who had lived in harmony, found themselves at each other's throats. Muhammad Ali Jinnah and his Muslim league vociferously appealed for a Muslim state and on the dark night of August 14th 1947, emerged a separate state of Pakistan and East Pakistan. This was a great blow to the unity of the country and the people.

In 45 years of independent rule India, Pakistan and Bangladesh have achieved for themselves not much, other than two wars, dictatorship rule and hardship for the people. If we had remained as one we would have become one of the greatest powers on earth. With abundant human resource and mineral wealth there would have been nothing impossible for us. Instead of bickering over small issues like Kashmir we would have been setting the terms to countries playing big brothers to us now. In the area of technological development we would have been far ahead. And let's not forget the potential of a combined team, be it for Hockey, Cricket or for any game for that matter. Our astronauts would have conquered many while the nations of today would have been planning to send rockets to moon.

But let's not cry in despair, for the time for healing has not yet passed. Countries which were disintegrated have become united. Lets forget and forgive minor differences. The time's not too far away when India, Pakistan and Bangladesh unite and it may prove to be the feather in Nostradam's hat who had predicted the arising of a powerful nation bounded on three sides by water, in the 21st century.

A Bolt From The Blue

Justus Thomas
Class XII
Roll No. 2480
Prasad Seniors

'That was a Sunday night a pleasant dark, but as the clock's needle went round fast clouds appeared blocking the sight of stars and the moon which were about to rise. I was in my room with the 'Suitable Boy' Vikram Seth's Magnum opus. It was when I began to place back the book I heard the knocking at my door.

As my mate Santhosh said, this could have been an introduction to my horror story. But to proceed, was the question.

I slept with the 'Suitable Boy'

The clock just chimed 1.30

"Tak, Tak, Tak"

Someone over there at the door. I opened the door. There stood a girl in Salwar Kameez. Her long hair hanging in front had hidden her face.

She asked for the Botany record. She did not seem to be a sceptic. But she was a freak.

"Your name"

"Lora"

"Return it in two days"

She gave no reply. From the balcony I watched her disappearing into the dark.

Two days passed. Record was not yet back. I searched for the girl. I asked my mates. None knew about her. I checked in the college register. She was nowhere there. By chance I had a glance at the old records. To my surprise I found her name there. It was encircled in red ink. She was a Botany student there long back. Everything seemed strange.

"Suicided"

I was startled at the sight of the word. It was incredulous. I was petrified with fear. On one side, the record and on the other side the 'anonymous girl'

Days passed.

It was a full moon day. 1.35 P M
'Tak, Tak, Tak'

'The Suitable Boy' fell from me. I could not move but my eyes moved out through the window to find no one there. Still I heard the knocks. It chilled my core. But I steered myself and opened the door. There she was, in same Salwar Kameez severely panting-extended the record to me. I found her sweat, turning red while falling on the record. I felt my veins getting chilled.

"No ...."

I snatched the record, at the same time bolted the door and ran to my bed. Suddenly the lights went off.

Who did it ?

I heard someone crying near the window. A cool breeze swept the room. "The Suitable Boy" was shivering. The taleless lizard was jammed when the door opened itself gently. I went deep into my bedsheet.

Along with the moon light, she entered the room. She was still dripping blood. I found her slowly approaching me. Like a wave her long hanging hair was moving up and down. I closed my eyes, never to open again. I heard my heart beats accelerating.

"Ahhh.......... ...."

My head struck the floor. I was out of bed. I looked at my wet "Suitable Boy". DID I HEAR A KNOCK AT THE DOOR.

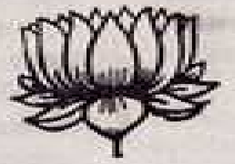

The Lucky Soldier

Prajith P. Varma
Roll No. 2868
Class VIII
V. K. K. M. House

Long ago, in a village in England, lived a retired soldier by the name John. He had grown old and was not as strong as he used to be.

In the evenings a few villagers used to gather around this man and he would talk to them about his adventurous army life. He also told them that he was an excellent hunter. But nobody believed in his tales and started mocking at him. This continued for a long time.

One year the winter was very severe and the animals like deers could not get any food. So they came to this village hoping to get some food. The coming of deers attracted the packs of wolves to the village. The people became worried and were scared to get out of their houses. John thought that this was the time to prove his skill and bravery. Everyday after sunset he used to go round with his good old gun, which he had always kept oiled and clean. And he killed a number of wolves. This soon drove away all the wolves from the village.

The people became very happy and presented John with many home made articles. From that day onwards John was happy because of the many gifts he received. Moreover the villagers came everyday to his house to listen to his adventurous tales for they knew that they must be true.

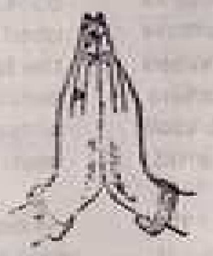

The Enormous Ladoo

Vishnu Ashok
Roll No. 3131
Class VI

Once there lived a boy called Tom. He lived with his father, and little sister. Tom loved to eat sweets, ladoos and jilabis. But among these, he loved ladoos the best.

One day his mother bought some good and tasty ladoos from a bakery. He ate a few ladoos and found them very tasty. He wanted to eat more but his mother forbade him to eat any more. Tom watched his mother putting all the ladoos into a jar and keeping it inside a cupboard. He pleaded to his mother to give him a few more ladoos. But all in vain. She only said, "Too much sweet is not good for your teeth".

It was almost evening, so he went out to play cricket with his friends. Then he completely forgot about the ladoos and was very much interested in the game. He had scored a few runs and it was his turn to bat, when, all of a sudden he remembered the ladoos. He called out to his friends, 'wait a minute all of you. I will be coming in a few minutes'. Saying this, he ran to his house and dashed off to the kitchen. He was in such a hurry that he even forgot to remove his shoes before entering the house. When he found that his mother was nowhere around, he slowly opened the cupboard, took the jar of ladoos out and opened the lid.

He selected the biggest ladoo from the jar and tried to put it into his mouth. It was a big ladoo and so it did not enter his mouth. Finally he pushed the laboo forcefully into his mouth. He closed the lid of the jar and kept it back in the cupboard. When he tried to bite it, he couldn't do so because the ladoo was big. He tried this many times but it was of no use. His mouth was aching and it bulged out. When he went to his mother, she asked him what had happened. Poor Tom tried to reply but all he could say was a few rubbish sounds. He then led his mother to the kitchen and showed her the jar of ladoos and some actions which made her understand. She punched him on the left cheek but it went to the other cheek. When she punched him on the right cheek the ladoo came to the left cheek. She repeated this a number of times but of no use.

Finally she decided to take him to the doctor. On the way to the doctor, all the people on the road laughed at him. When the doctor saw Tom, he too was surprised. After his mother explained what had happened the doctor repeated what his mother had done. When he got fed up, he angrily punched both the cheeks together and out sprang the large ladoo from Tom's mouth and it went directly into the doctor's mouth. The doctor himself hit both his cheeks together and it went rolling on the floor.

Tom and his mother thanked the doctor and went away. Tom never ate ladoos thereafter.

Importance of Family

G D T

1994 is being observed as International year of family. The world leaders like John Major, Bill Clintrion, Boris Yeltsin and P V N Rao have stressed the importance of family in this year of observance of "back to basics' or-age-old values of family life. In our country family has enjoyed as a basic unit of our society for promotion of national unity and integration. In this connection it will be appropriate to have a look at our vedic literature for significance of family.

The Atharva veda sets a fine ideal of family concord when the sage says :

"I w'll make you of one heart of one mind and free from hate.

Love one another as the cow loves the calf she has borne.

Let the son be loyal to the father,

Let the wife speak sweet and gentle words to the husband.

Let not brother, hate brother, sister hate sister, Unanimous, united in purpose, speak you words with friendliness".

The ideal of unity in family is further interpreted in the hymn thus:

"Let your drink be the same, your food be common.

I bind you together with one common bond.

United, gather round the (sacrificial) fire; like the spokes of a chriot-wheel round the nave".

The family offered its daily prayer by congregating round the sacrificial fire in which libations of clarified butter were jointly thrown. This was called the Agnihotra.

The Vedas considered the home as a sort of heaven on earth. This theme is described in the following hymn :

"They adorn the swift steed for the liberal giver, for the liberal giver the resplendent bride waits.

His is the home like the lotus-lake, decorated, and wonderful as the divine mansion".

The promises for the bountiful donor indicate the importance of the home and the care with which it was beautified.

In the following lines the poet wishes his going out of and return to home to be sweet.

"Sweet be my going forth, and sweet my return (home).

So ye Twain Gods (Asvins) ! enrich us with sweetness through your divinity".

The Vedic Rishi remembered home on sojourn thus :

"The home on which man sojourning, contemplates, in which love abounds, we call it to welcome us, may it know us who know it".

Thus the idea of soujourning man contemplating on home touches a universal chord and is highly poetic. We also find great beauty in the simple statement that there is much love in the home".

On the occasion of observance of International Year of Family let us hope that such a happy homely life will be enjoyed by all of us.

x x x

The King of the Golden River

S. Omanakuttan
Roll No. 3106
Vallathol House

There once lived a poor fisherman named Raju, with his wife and two children, in a hut by the side of a river.

When the sun rose in the morning, the river looked like a stream of pure gold. So the people near the river called it the Golden river. There was an old temple too on the banks of the river.

One day, Raju woke up early because his stomach was empty. He took his net and went for fishing. He fished till dawn, but it was of no use. He became very hungry. still he fished. At last, he caught a beautiful golden fish. He was very happy.

But he was surprised to hear the fish speaking "Let me go, please. Leave me. If the rays of the sun fall on me, I shall die. Let me go". Raju was a kind man and he let the fish go. That night he and his family had nothing to eat. Raju was very unhappy. They had to sleep without food.

The next day also Raju went for fishing. He did not get anything. But he got the golden fish. This time also he had to let the fish go.

That night Raju and his family had some rice. When it was time to eat, an old man came and asked Raju for some food and shelter. Raju shared the rice with the old man and promised him to take him to the temple the next day.

The next day Raju got up early, but he did not find the old man. Raju took his boat and went to the temple to search for him. But he did not find his guest. He was very sad when he reached home. That night when the family sat for dinner, they heard the sound of bells and trmpets. They came out and they saw a king coming down the path. They waited for the king to pass, but the king stopped in front of their hut. He said "I am the king of the Golden river. I came here to invite you to my palace. You saved my life twice when I was a golden fish and you gave me food and shelter when I was an old man. Please come to my palace. You can look after my golden fish and live there happily". So Raju and his family lived happily in the Golden Palace.

0 0

The Two Mermaids

Shone Bosco
Roll No. 3129
Class VI

Once, deep in the Pacific ocean stood the most magnificient coral palace of the sea king. In that great palace there were mnany servants. The king had two beautiful daughters and they were Lilly and Lilla. Lilla was younger and very pretty but Lilly was older and far prettier than Lilla. And so naturally Lilla was jealous of her sister.

Lilla often tried many tricks to get Lilly out of her father's palace. But her father, a clever and wise man stood on the side of his elder daughter as she was his favourite.

Oneday, it so happened that Lilly got ill. Her father sat by her bedside very much worried. On the other hand Lilla was delighted at this. She even gave a great party to her friends. Then she thought of making Lilly worse so that she would never get better. She said "I just have to think of a plan". At last, she went to the sea witch and told her, problem. The witch thought and finally enchanted some magic words, mixed some silly things like gleam of the moon, the anger of devil etc, put it over the fire and danced around it. At last she whispered something to Lilla and gave her a bottle of the mixture. She, overjoyed, went back to the palace.

The two sisters had a star beside them and these were the stars of power. Lilla had the power to remain invisible and Lilly had the power to change an animal into any other form.

When Lilla was back home she put her star out and carried the bottle to Lilly's room. She got inside and replaced her medicine with the bottle. The bottle contained a medicine full of poison which made one go ill and slowly kill the person. She went out and chuckled loudly. She said "Now at last, I will be able to [illegible] rid of Lilly". When it was time for her to take the medicine the servant came in, gave her the poison and left thinking it was the medicine. Days went by and the poison finished.

Then the king said to Lilla "O dear, girl, we have to get some more medicine. So hurry up, go to the great medicine fairy and tell her to give the medicine for Lilly". She said unwillingly. "All right, but you too should come with me". She said "I shall surely come with you". So saying the two left leaving Lilly behind.

After they had left, Lilly cried with pain and rolled off the bed. Suddenly, she saw something under her bed. She took and noticed that it was her medicine. She drank it at once and felt a lot better. She decided to go to her father and sister and tell that she had found the medicine. She found her father and told the matter. She said "Lilla has gone to take the medicine". So she went to find her.

And when she found her, Lilla was in a horrible state. The great octopus had made her his prisoner and was laughing. Lilly was horrified. She didn't know what to do. She suddenly remembered about her star. She took it out and changed the octopus into a small rat which died at once. Lilla was thus freed. She thanked Lilly and asked apology for her sins which Lilly readily gave. They swam back to their father and told him the whole story. She too forgave Lilla and they all lived happily ever after.

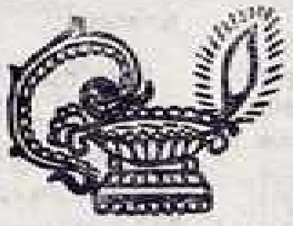

'Reformed'

Jairam. R.
Roll No. 2661
Class X. B
Nehru (Srs)

Alan smiled happily to himself as he watched the younger inmates of the reformatory at their play. Play-time was only half-an-hour a day, and that too had been grudgingly sanctioned by the warden after the boys had disturbed him with their pleas for many days. Finally, he had struck a bargain with them: half-an-hour playtime for an extra half-hour of work everyday. The boys had lived up to their word and dutifully completed whatever extra job was piled upon their young shoulders, envisioning an enjoyable half-hour at the end of the day.

Alan was branded a juvenile delinquent when, aged 10 he had stolen some loaves of bread from a bakery. His idea was to appease the hunger of his two younger brothers and a sister. After arriving at the reformatory, he had learned the real value of the word 'freedom.' He longed for the day when he would be free — free after 6 months of bone-wracking work, free to find a job, free to be able to see his only sister and two brothers and care for them! Oh! How he awaited that day!

He was now smiling because he saw in his mind how he would be walking in the streets a free man the same day next week. He even whistled (a thing which he had never done since his father and mother had been killed by an avalanche, while working as labourers) softly to himself.

Alan loved the younger boys of the Reformatory who were caught in more or less the same circumstances as himself. In particular, he had taken a fancy to a certain Tom, who appeared quite cheerful despite the toil he had to perform. His tinkling laugh reminded Alan very much of his own brothers at home. He had been teased about 'being too fatherly to a poor lost waif' by the other boys. Yet, he had persisted in all his efforts to help his little friend, who like himself had unfortunately but inextricably got entangled in the tentacles of fate. For the past few days, he had cause to worry as the otherwise cheerful Tom had come to him with his eyes full of tears and complained about a big black man who tried to bribe him away with sweets. For the frist few days, Alan had taken little notice, ascribing the boy's complaints to a feeling of wanting to attract attention to himself, but by and by he began to notice that the man was beggarly in appearance and obviously the boss of a gorup of little beggars (boys of about 7 to 8 years of age) who were totally blind. He tried to shake off the feeling of worry and concentrated on observing the young ones at play.

The next five days passed swiftly for Alan. Only one more day and I'm free, thought he, with glee. Alan found that he felt almost sorry at leaving the reformatory, as it would mean leaving little Tom. The warden, when he learned of this, agreed to do his best to shorten Tom's period in

the Reformatory and said he would try to free him the same day as Alan would be freed.

The next day, on waking up, Alan had a foreboding premonition of impending disaster. As soon as he wokeup, he hurried to check on Tom. Upon enquiring about Tom, Alan learned that he had been seen with that beggar early that morning and had not been seen or heard of thereafter. Alarmed, he hurriedly took permission from the warden and searched about the nearby streets for signs of Tom. On hearing Tom's story, the warden also had started a search in the other directions for missing Tom. After an hour of diligent searching, Alan could not find Tom.

Exhausted, Alan was about to give up when he suddenly felt a touch upon his arm. Looking down, he saw a blind beggar asking him for money. He looked vaguely familiar, thought Alan as he dipped his hand into his pocket for change. Suddenly, he was startled back to his senses. He had seen Tom! Afterwards, what followed Alan barely knew. Seeing the man, who mastered the beggar's group, standing by Tom's side, he flew into a rage and seizing a bottle from a nearby store, broke it and plunged it murderously into the pit of the man's stomach. The man reeled momentarily and as blood spurted forth from his shirt, he staggered and fell backwards.

The next day, Alan was back in the Reformatory.

O

The Four Wanderers

Anish John
Roll. No 2910
Class VIII

Down the road went the four in two's
Singing a great song of the Blue's,
This they thought was their feat
Which made their music seem so sweet.

There arose the people in a crowd
Which made the four in two's seem so proud
After they had stopped and spoke
They cracked many a joke.

Each cried that he was a master
Of big art and literature
Which made the people turn to laughter
And had set up a clown poster.

Soon they became the jokers of the town
Each wearing the gowns of a clown
One cried that he had guts
While another prosed that he was nuts.

Days passed by
Their jokes became flat
Months passed by
They became poorer than a rat.

People had found that they were losing money
With which they thought they could buy a bunny
And so the four in two's were turned out of town
With nothing to eat but a bread stale and brown.

The four had then thought
To go to another place
Where they thought could see
Many a beeming face.

And this they did
After they had bid
Farewell and goodbye
To the old Downtown.

0 0 0

The Heaven and the Earth

D. Rajesh
Roll No. 3135
Class VI

Heaven is the dwelling place of God,
And it is the place of bliss
But the earth is the dwelling place of evils
And the place of sadness.

On the earth there is day and night.
And also rich and poor.
But in the heaven there is no day and night,
And there is no rich and poor.

On the earth we can live,
From birth to death with sufferings,
But in the heaven we can live,
For ever with pleasure.

* * *

Betrayed

Mishan Britto
Roll No. 2756
Class IX B

Three men in an Arena
Fighting for their valour
To get glory from the king
To be the leader of the army
One killed the other
Another killed the other
One was left to get the glory
He became the king's faithful

But the mutiny broke out, with the leader
As the great warrior, who got his glory
From the king, only to betray the king.
The king's heart broke and there lay the
King betrayed by his faithful warrior
And there lay the king betrayed, and
There lay the king.

◆ ◆

हिन्दी - विभाग

संपादक - श्री० एम० बी० विटेकर

विद्यार्थी प्रतिनिधि- सुमित मेनन कक्षा बारह

★ विषय - सूची ★

1 महेंद्र धारा की सैर ; नीरजकुमार पाण्डे

2 भगवान कहाँ ? (एकांकी) ; विकास के. ए.

3 लालच का फल : नीरजकुमार जैस्वाल

4 भाई - भाई का प्रेम : प्रवीण वी नायर

5 अंतरिक्ष का अध्ययन : प्रवीण एम. पी.

6 होली : कुमार गौरव

7 एक खौफनाक हादसा : प्रशांत वी. के.

8 प्रेम की शरारतें : आर. प्रवीण कुमार

9 अनुभव : मिन्त

10 तीन बातें ; जोबी

11 सद्गति ; मनोज

12 दीपावली ; पंकजराज

13 विवेकानंद : सी. अ. टेकाले

मड़उर पारा की सैर

नीरज कुमार पाण्डे
कक्षा - 6

जिस तरह सूरज अपना सर उठाये पूरे संसार में अपनी कीर्ति फैलाये गर्व से खड़ा है। जिस तरह एक माँ अपने बच्चे को देखकर फूले नहीं समाती। उसी तरह प्रकृति की गोद में हमारे स्कूल से थोड़ी ही दूरी पर एक चट्टान जो अपना सिर उठाये हाथी की तरह खड़ी है।

उस चट्टान को वहाँ मड़उर पारा कहते हैं। पारा का अर्थ है 'चट्टान'। वहाँ की हरियाली और प्राकृतिक सौंदर्य देखकर मन प्रसन्न हो जाता है।

हम लोग सैनिक स्कूल रेवा में पढ़ते हैं। हम उत्तर प्रदेश से यहाँ पढ़ने आये हैं। हम वहाँ क्रिसमस की छुट्टी में थे। हमारे साथ एक अध्यापक भी थे। जिनका नाम है एम. बी. त्रिपाठी। एक दिन हम लोगों को घूमने की इच्छा हुई। हमारे अध्यापक ने हमें मड़उर पारा के बारे में बताया। हमलोग वहाँ 27-12-93 को सुबह आठ बजे रवाना हुए। सैनिकस्कूल से मड़उर लगभग छः किलोमीटर है। हमलोग स्कूल से मड़उर पारा तक पैदल ही गये। लगभग एक घंटे में हमलोग वहाँ पहुँच गये। वहाँ पहुचकर ऐसा लगा मानो स्वर्ग में प्रवेश कर रहे हैं। वहाँ चट्टान पर कुछ ऊँचाई पर एक मन्दिर स्थापित है। वह शिवजी का मन्दिर है। मन्दिर देखने में तो बहुत छोटा है। लेकिन वहाँ जाने पर मन को शान्ति मिलती है। वहाँ हमारे अध्यापक ने शिवजी के बारे में कुछ छन्द गाये। मन्दिर तक पहुँचने केलिए लगभग तीस या पैंतीस सीढ़ियाँ हैं।

शिवजी के दर्शन करने के बाद हम लोगों ने चट्टान पर चढ़ना शुरु किया। उसपर चढ़ने केलिए सीढ़ियाँ भी नहीं बनी थीं। जूता या चप्पल पहनकर चढ़ना असम्भव था। लगभग पाँच मिनट की चढ़ाई के बाद हमलोग चट्टान के ऊपरी भाग पर पहुँचे।

वहाँ पर हम लोगों ने निशानी केलिए अपना नाम, स्कूल का नाम और सन लिखा उसके बाद हमलोगोंने कुछ देर तक वहीं आराम किया। फिर घूमने का कार्य शुरु हुआ। कहीं हरे भरे नारियल के पेड़, फूल से लदे हुए पौधे, झाड़ियाँ आदि देखते हुए हम लोग नीचे आये। शरीर पसीनेसे तर हो गया था। आते समय हम लोग अपने साथ खाने की चीजें भी लाये थे। उसको हमलोगों ने मिल-बाँटकर कर खाया। और कुछ देर आराम किया। फिर हम लोगों में प्रतियोगिता शुरु हुयी। चट्टान के दो चक्कर लगाने थे। समय भी निश्चित था दस मिनट। प्रतियोगिता के बाद नाच - गाना हँसी- मजाक हुआ और उसके बाद हम लोग लगभग ग्यारह बजे वहाँ से स्कूल के पुनः आने केलिए रवाना हुए और बारह बजे तक हमलोग स्कूल में पहुँच गये।

अगर आप को भी कभी समय मिले तो वहाँ जाकर जरूर आनन्द लें।

लालच का फल

नीरज कुमार जैसवाल
छठी कक्षा

किसी गाँव में एक किसान और उसकी पत्नी रहते थे। दिन भर की मेहनत के बाद उन्हें कुछ पैसे मिलते थे जिससे वे अपना गुजारा करते थे। दिन के काम के बाद शाम को जब समय मिलता तब वह तालाब के पास जाकर बैठता और मछलियों को खाना खिलाता था। एक बार उससे प्रसन्न होकर जलदेवी प्रकट हुई और किसान से कहा कि मैं तुमसे प्रसन्न हूँ बोलो तुम्हे क्या चाहिए तुमको माँगोगे मैं दूगी। तब किसान ने बहुत सोचा और फिर कहा कि मेरा घर अच्छा हो जाय और मेरा परिवार सुख से अपना जीवन व्यतीत करे, तब जलदेवी 'तथास्तु' कहकर चली गयी। जब वह अपने घर पहुँचा तो सब कुछ वैसा ही पाया जैसा उसने जलदेवी से माँगा था। उसने पूरी बात जब अपनी पत्नी को बतायी तब उसकी पत्नी बोली देखो सब के पास कितना धन व अनाज है तुम फिर कल जाना और जलदेवी से माँगना। वह बेचारा अपनी पत्नी की बातों में आ गया और उसने जाकर जलदेवी से और धन माँगा। जलदेवी ने कहा 'जाओ ऐसा ही होगा'। वह वापस घर आया तो सब कुछ वैसा ही पाया जैसा उसने माँगा था। अब उसकी पत्नी का लालच और बढ़ता गया और वह अपने पति को रोज जलदेवी के पास भेजने लगी वह उसे कितना भी समझाता वह कुछ मानती ही नहीं थी और अन्त में उसकी जिद्द के सामने उसे जाना ही पड़ता था और फिर एक दिन जब वह जलदेवी के पास गया और उसने अपनी माँग की। तब जलदेवी ने कहा कि तुम बहुत लालची हो गए हो — 'जाओ तुम जैसे के वैसे ही बन जाओ।' कहकर जलदेवी अदृश्य हो गयी वह किसान अब अपनी मूर्खता पर खूब रोया लेकिन 'अब पछताए होता क्या जब चिड़िया चुग गई खेत'।

बेचारा किसान गरीब का गरीब ही रहा। इसीलिए कहा गया है कि लालच बुरी बला है। 'लालच का फल हमेशा बुरा होता है।

भगवान कहाँ ? (कहानी का एकांकी नाटक में रूपान्तर)

विकास के.ए. नौवी कक्षा

(एक भक्त मंदिर के सामने जाकर भगवान को पुकारता है)

भक्त ; हे भगवान मुझे धन-दौलत कुछ नहीं चाहिए। मुझे सिर्फ आपके दर्शन चाहिए .... केवल दर्शन.... आप मुझ पर कृपा करके अपने दर्शन दीजिए।

(मंदिर से आवाज आती है ;- अच्छा, मैं कल तुम्हारे घर आऊँगा। तुम तैयार रहना !)

(भक्त अपने घर में पकवान, माला, भोजन आदि तैयार करके भगवान की प्रतीक्षा करता है)

भक्त ; भगवान आपके स्वागत केलिए सारी तैयारी कर ली है — यह माला,ये पकवान ये भोजन, धूप दीप.... आदि। पर आप अभी तक क्यों नहीं आए ....।

(एक दरिद्र आदमी जो बूढ़ा है वह प्रवेश करता है। वह भूख के कारण कमजोर एवं दुर्बल है और वह झुका हुआ है)

बूढ़ा (दरिद्र) ; महाराज ! मैं बहुत भूखा हूँ। कई दिन से कुछ नहीं खाया है कुछ खाने दीजिए। भगवान आपका भला करेगा भाई बाप !

ब्राह्मण (भक्त) ; जा -2 अपने रास्ते चल। यहाँ तेरे जैसे निकम्मों केलिए कुछ नहीं रखा है। मैं भगवान का भोजन तुझे खिलाकर उसे जूठा नहीं करूँगा। भीख माँगे चले आते है कहीं से...जा...।

बूढ़ा : दया कर कुछ तो दीजिए महाराज !

ब्राह्मण : अरे जा.... यहाँ सब भगवान के लिए रखा है।

एक अछूत : (बहुत थका हुआ और प्यासा) ब्राह्मण देवता ! मैं, बहुत थक गया हूँ, धूप भी बहुत कड़ी है। मुझे थोड़ा सा पानी पिला दीजिए। मैं बहुत प्यासा हूँ — प्यास के मारे मेरे प्राण सूख रहे हैं। थोड़ा पानी

ब्राह्मण : मूर्ख ! देखता नहीं मैं भगवान की प्रतीक्षा कर रहा हूँ। मेरे घर आज भगवान आने वाले हैं। तुझे पानी पिलाकर मैं अपना घर अपवित्र कर लूँ? .... भाग यहाँ से जल्दी भाग। पानी वानी कुछ नहीं ...भाग...अछूत कहीं का....।

छोटा लड़का : (खिड़की से झाँककर पकवानों को देखता औरउसके मुँह में पानी आ जाता है दादाजी, मुझे लड्डू दो। मुझे बड़ी भूख लगी है।

ब्राह्मण : (क्रोध से) दुष्ट शैतान ! भाग यहाँ से नहीं तो थप्पड़ खाएगा। ये पकवान भगवान के लिए हैं तेरे लिए थोड़े ही हैं। भाग .... (लड़का भाग जाता है) लड्डू .... चल,दफा हो जा।

ब्राह्मण : हे भगवान ! दोपहर के चार बज गए हैं.... भगवान अभी तक नहीं आए .... भगवान से जाकर अभी पूछूँगा !(घरदे के बाहर — मंदिर की ओर — मंदिर से आवाज)

आवाज : क्या तुमने मेरे दर्शन किए?

ब्राह्मण : भगवान आप तो आए ही नहीं तो मैं कैसे दर्शन करता हूँ

आवाज : अरे मूर्ख ! मैं तो तीन बार तुम्हारे यहाँ आया, तीनों बार तुमने मुझे भगा दिया।

ब्राह्मण : क्षमा करना भगवान, अब मैं समझ गया कि दीन दुखी, अछूत एवं बालकों की सेवा ही भगवान की सेवा है। मानि वे भगवान के रूप है इसलिए देव, अब, मैं मेरा जीवन उनकी सेवा में लगाऊँगा

आवाज : (परमेश्वर प्रकट होते हैं और दर्शन देते हैं।) तेरा कल्याण हो !

(परदा गिरता है)

भाई भाई का प्रेम

प्रवीन बी. नायर
R. No. 2677
कक्षा - 10 B

(काल्पनिक कथा)

रामपुर गाँव में एक सोनार और एक लोहार रहता था। दोनों बड़े अच्छे मित्र थे। उनकी दुकान भी आमने सामने थी। सोनार का नाम राम था और लोहार का नाम रहीम। नवरात्रि के दिन रहीम राम को बधाई देता और ईद के दिन राम रहीम को। दोनों की दोस्ती खूब जमती थी। पूरे गाँव में उनकी दोस्ती की चर्चा थी।

जब पूरे देश में मजहब का जहर फैलगया तो रामपुर में भ वह जहर आ पहुँचा। भाई - भाई से लड़ने लगे। पता नहीं क्या हुआ लोग एक दूसरे के खून के प्यासे हो गए। मजहब के जहर ने राम और रहीम की दोस्ती को भी तोड़ दिया। राम अब रहीम से नफरत करता था। रहीम भी कुछ कम नहीं था उसने भी राम से बोलना बंद कर दिया।

एक दिन राम और रहीम अपने काम में व्यस्त थे। रहीम खींच खींच कर हथौड़ा मार रहा था जिसके कारण बहुत जोर की खनखनाहट हो रही थी। राजा जब अपने सोने के टुकड़े के ऊपर काम कर रहा था तो ज्यादा आवाज नहीं आ रही थी। तब एक चमत्कार हुआ। सोना लोहे से पूछ बैठा 'कि तुम इतनी आवाज क्यों कर रहे हो ? मैं तो इतनी आवाज नहीं करता ? तब लोहे ने उत्तर दिया 'यह हथौड़ा भी लोहे का है और मैं भी लोहा हूँ। जब भाई भाई पर प्रहार करता है तो बहुत ही दर्द होता है। भाई का दर्द तुम (सोना) क्या जानो ? ' इस पर सोना चुप हो गया।

राम और रहीम ने जब यह बात सुनी तो रो पड़े। वे अपने किए पर पछताने लगे और एक दूसरे के गले मिल गए। राम और रहीम फिर से दोस्त बन गए।

अंतरिक्ष में कुछ क्षण

प्रवीन एम. पी.
2488 - XII

यशस्वी पढाई में अव्वल आता था। उसका विचार केवल किताबों में सीमित नहीं था। उन दिनों कक्षा में वायुमंडल के विज्ञान का अध्ययन चल रहा था। मास्टर ने कहा 'बच्चों आज तक सिर्फ भूमि में ही जीव जन्तु पाए गए है। और सिर्फ पृथ्वी में इसके लिए उपयुक्त वातावरण है।' यशस्वी उस दिन इस विचार में डूबा हुआ था कि हो सकता है किसी और ग्रह में भी जीव हो । सोचते - सोचते वह सो गया।

अचानक उसे लगा कि कोई अदृश्य शक्ति उसे खींच रही है। वो बिस्तर से उठकर चलने लगा। उसने घर के बाहर एक अंतरिक्ष यान देखा। यशस्वी ने उस यान में प्रवेश किया किन्तु वहाँ के विचित्र वातावरण ने उसे बेहोश कर दिया। जब उसे होश आया तो उसने अपने चारों ओर मनुष्य से मिलते जुलते प्राणी देखे। मगर उन सब की छाती पर एक छेद दिखा तब एक प्राणी ने हिन्दी में कहा 'हमारे राज्य में तुम्हारा स्वागत है ।! घबराओ मत हम सब तुम्हारे मित्र है।' यह सुनकर उसे थोड़ी सी तसल्ली मिली परन्तु उसे अजीब सा लग रहा था।

उसने देखा कि वह छेद उसकी छाती में भी था। वो चिल्लाने लगा लेकिन उन प्राणियों ने उसे आश्वासन दिया और बताया कि वह उस छेद के कारण जिंदा है। उन जीवियों के लोक में वायुमंडल की भिन्नता के कारण कोई मनुष्य जीवित नहीं रह सकता इसलिए यशस्वी के शरीर में ऐसा छेद बनाया जो उसे हवा लेने में मदद करता था। यशस्वी ने उस नेता से नाम पूछा तो उस नेता ने कहा 'तुम हमें तेजस्वी बुला सकते हो तुम यहाँ हमारे मेहमान हो।' यशस्वी को वह नाम परिचित लगा लेकिन वह सब सोचने का समय उसके पास नहीं था। वह वहाँ के रीति रिवाजों और यंत्रों पर ध्यान देने लगा । उसे एक कोने में हिंदी का लिखा एक कागज का टुकड़ा मिला। पढ़ने पर यशस्वी को पता चला कि ये जीव मनुष्यों के दिमाग से अपने यान को चलाते है। यह जानकर कि उसका जीवन खतरे में है वह भागने लगा मगर तब तक तेजस्वी और उसके साथियों ने पकड़ लिया। उसे एक बिस्तर से बाँध दिया और उसके सिर के बाल काट डाले। उसके बाद वे उसे नहलाने लगे। यशस्वी को लगा कि वो उसका दिमाग निकालने जा रहे है। वह चिल्लाने लगा 'तेजस्वी मुझे छोड़ दो, मुझे छोड़ दो। यशस्वी बिस्तर से कूदता हुआ उठा।

अपने सामने देखा कि उसकी माँ हाथ में बाल्टी पकड़े खड़ी है और वो पूरा भीगा हुआ था। माँ ने कहा 'एक तो सुबह देर तक सोता है जब उठाती हूँ तो पिता को नाम से बुलाने लगता है और गालियाँ देता है। तुझे स्कूल जाना है कि नहीं।' यशस्वी को याद आता है कि उसे तेजस्वी नाम क्यों परिचित लगा. वह माँ से कहता है 'आज मैं स्कूल नहीं जाऊँगा आज कक्षा मे अंतरिक्ष की खोज के बारे में पढ़ाई होगी और मैं फिर से तेजस्वी, नहीं पिताजी के हाथ में फँसना चाहता।

यह सुनकर माँ हैरान रह जाती है।

होली

कुमार गौरव
3204
छठी कक्षा

रूपरेखा :- 1 प्रस्तावना 2 मनाने का कारण 3 मनाने की विधि 4 लाभ हानि 5 उपसंहार

1 प्रस्तावना; होली हिन्दुओं का प्रमुख त्योहार है। यह फाल्गुन मास की पूर्णिमा के दिन मनाया जाता है। होली लगभग सारे भारत में मनाया जाता है। होली का त्योहार खुशी पूर्वक मनाया जाता है। होली का दिन हिन्दुओं का शुभ दिन होता है।

2 मनाने का कारण : होली का त्योहार होलिका और प्रह्लाद के नाम पर मनाया जाता है। हिरण्यकश्यप होलिका का भाई था उसे भगवान से यह वरदान मिला हुआ था। कि उसे न कोई दिन मे मार सकता है। और न कोई रात मे न कोई घर पर और न कोई बाहर मार सकता है। यह वरदान मिलने पर हिरण्यकश्यप अपने आप को भगवान मानने लगा। हिरण्यकश्यप के डर से सभी लोग उसकी पूजा करने लगे। हिरण्यकश्यप का एक पुत्र था। जिसका नाम प्रह्लाद था। प्रह्लाद भगवान का भक्त था वह हमेशा भगवान की भक्ति करता था। हिरण्यकश्यप को पता चला तो उसने प्रह्लाद से कहा कि मैं ही भगवान हूँ। तुम मेरी पूजा करो। मगर प्रह्लाद भगवान का सच्चा भक्त था। उसने अपने पिता की बात नहीं मानी। हिरण्यकश्यप के बार बार कहने पर भी प्रहलाद ने उसकी बात नहीं मानी। अन्त में हिरण्यकश्यप ने प्रह्लाद को मारने के लिए तरह 2 की योजना बनाई। मगर हिरण्यकश्यप प्रहलाद का कुछ न बिगाड सका। अन्त में उसने अपनी बहन होलिका से प्रह्लाद को मारने की योजना बनाई। होलिका के पास एक चद्दर थी। उस चद्दर को पहनने के बाद होलीका को आग नही जला सकती थी। तो हिरण्यकश्यप ने सोचा प्रह्लाद को होलीका गोद मे लेकर आग में बैठ जाएगी। जिससे प्रह्लाद जलकर मर जाएगा और होलीका बच जाएगी। हिरण्यकश्यप ने जो सोचा मगर वो नहीं हुआ। जब होलीका प्रह्लाद को लेकर आग में बैठी तो तभी एक तुफान सा आयगा। जिससे होलीका की चद्दर प्रह्लाद के उपर आ गयी। और होलीका जल गयी। हिरण्यकश्यप की यह योजना भी असफल हो गयी।

3 मनाने की विधि: होली के त्योहार पर लोग खूब झूम झूमकर खेलते है। होली रंगों से खेली जाती है। इस त्योहार पर लोग एक दूसरे पर रंग डालते है। गुलाल लगाते है। आपस में झूम झूम कर नाचते है। सब लोग होली के दिन अपने दोस्तों को मिठाईयाँ खिलाते है। और खाते है। होली के दिन बच्चे दुकान से रंग लाते है और गुलाल लगाते है। एक दूसरे के साथ खेलते है।

4 लाभ और हानि : होली से हमें कई लाभ होते है। होली के दिन एक दूसरे के वैर दूर हो जाते है। सब लोग मिलजुल कर रहते है। आपसी झगड़े दूर हो जाते हैं। मगर होली से हमें कई तरह की हानि भी होती है। होली के दिन कुछ लोग जुआ खेलते है। शराब पीते है और अपना सब कुछ नष्ट कर लेते है। यह बुरी प्रथा है।

5 उपसंहार: होली का त्योहार हिन्दुओं का प्रमुख त्योहार है। इस दिन लोगों के अपने झगड़े दूर हो जाते है। होली से हमें यह शिक्षा भी मिलती है कि कभी घमण्ड नहीं करना चाहिये। घमण्ड के कारण ही होलिका आग मे जलकर मर गई और घमण्ड के कारण ही हिरण्यकश्यप ने अपनी बहन को मरवा डाला और भगवान का सच्चा भक्त प्रहलाद बच गया।

एक खौफ़नाक हादसा

प्रशांत बी. के
आठवीं कक्षा

महाराष्ट्र का एक छोटा सा जिला, सुबह पाँच बजे थे। खेत हरयाली से लहलहा रहे थे। लोग अपने घरों में बेचैन नींद सो रहे थे। अचानक भूमि में एक कम्पन आया। यह कम्पन एक भूकंप था। कुछ पंद्रह क्षण तक ये कम्पन जारी रहा। पंद्रह क्षण ही काफी था। पुरखों के बनाए हुए घर, पक्के कच्चे मकान सब सब बरबाद हो गए।

करीब पन्द्रह हज़ार मनुष्यों को मारता हुए और हजारों को घायल करने वाला यह भूकंप महाराष्ट्र के दो जिले लातूर और ओस्मानाबाद के करीब 42 गांवों में आया इस भीषण भूकंप ने दोनों जिलों में जो तबाही मचाई उसका शब्दों में वर्णन करना असम्भव है।

इस हादसे ने वैज्ञानिकों को भी अचंभे में डाल दिया था। उनके अनुसार महाराष्ट्र भूकंप नक्शे में नहीं है। फिर ये भूकंप हुआ कैसे? जो भी हो भूकंप तो भूकंप ही होता है। हज़ारों की तादाद में घर बरबादी के कारण कई लोग बेघर हो गए। कई तो जख्मी थे हो। इन सबकी सहायता के लिए सेना इन जिलों में आ पहुँची। फिर रक्षा प्रवर्तन शुरु हो गये। स्वास्थ्य शिविर लगाये गये, भारत के विभिन्न भागों से सहायता के लिए भोजन, दूध दवाईयाँ इत्यादि पहुँचने लगे। बरबाद इमारतों के मलबे के बीच से लोगों को निकालकर उन का सामूहिक दाह संस्कार करने लगे। सड़ी हुई लाशों की बदबू दूर-दूर तक फैल गई। इन सब मुश्किलों के बीच दूसरे गांवों से लोग इन गांवों की ओर आने लगे कई सहायता के लिए और अन्य कई बरबाद घरों से कीमती चीज़ें चुराने के लिए। ये लोग भूकंप पीड़ितों का खाना खाने लगे तब इन्हें वहां से चले जाने का आदेश दिया गया। अमेरिका और इंग्लैंड जैसे देशों ने दवाईयाँ भेजी और किसी तरह वहां की बची खुची जनता में राहत आ गई।

ऐसे हादसे देश के लिए एक बड़े सदमे होते है। हम प्रकृति के असीम शक्ति के सामने कुछ नहीं कर सकते। कर सकते हैं तो सिर्फ ईश्वर से प्रार्थना कर सकते हैं कि ऐसे खौफनाक हादसे भविष्य में न हो।

प्रेम की शरारतें

आर० प्रवीण कुमार
2909

जीना है तो तेरे साथ
मरना है तो तेरे साथ,
तेरे बिना नहीं जी पाऊंगा
तेरे बिना मैं खो जाऊंगा।

समर्पित करता हूँ तेरे लिए मेरा दिल
पता नहीं ये प्रेम है या और कुछ
मेरे सपनों की रानी बनकर तू आती है,
मेरी जिंदगी की रानी बनकर तू क्यों नहीं आती।

हमेशा तुझे याद करता हूँ।
सपनों की दुनियाँ में खो जाता हूँ।
बच्चे आकाश में पतंग उड़ाते है।
मेरी जिंदगी की पतंग उड़ाकर कब आएगी तू।

ये दिल तेरी याद में रोता है।
तुझे देखने केलिए तड़पता है,
दिन-रात तेरे बिन मैं सो नहीं पाता,
तेरी याद करके मैं खो जाता हूँ।

ये दिल बेकरार है तेरे लिए,
अब मुझे पता है ये सब क्यों हो रहा है।
ये और कुछ नहीं,
प्रेम की शरारतें है। हाँ प्रेम की शरारतें।

प्रदूषण

प्रिन्स मथाई
कक्षा - सात

हुआ सवेरा,
गुनगुनाती चिड़ियाँ
उठे हम भी गुनगुनाते हुए,
चिड़ियों की तरह चहचहाते हुए।

लेकिन अब वो बात कहाँ,
जहाँ प्रदूषण वहाँ ऐसा सवेरा कहाँ।
अब तो हम उठते हैं रोते हुए
अपने सारे सपने खोते हुए।

जहाँ भी देखो प्रदूषण,
जल प्रदूषण वायु प्रदूषण,
आखिर कितनी की इसकी रफ्तार तेज,
अपने आप से पूछो तो पता लगे।

लेकिन, अब तो रोको इसे,
अब तो बदलो इसे
और करो इस प्रदूषण को खलास
नहीं तो करेगा यह सबका विनाश।

तीन बातें हमेशा याद रखें

संग्राहक : शोबी
8 B

तीन चीजें जीवन में एक बार ही मिलती हैं,
1 माँ, बाप और जवानी

तीन चीजें किसी का इन्तजार नहीं करती
2 समय, मौत और ग्राहक

तीन चीजें परदे योग्य है
3 धन, स्त्री और भोजन

तीनों पर दया करो
4 बालक, भूखे और पागल

इन तीनों का सम्मान करो
5 माता, पिता, और गुरु

तीन चीजें कभी नहीं भूलनी चाहिए
6 कर्ज, फर्ज और विद्या

तीन चीजें निकलने पर वापस नहीं आती,
7 तीर कमान से, बात जबान से और प्राण शरीर से

तीन चीजों में मन लगाने से उन्नति होती है।
8 ईश्वर, परिश्रम और विद्या

सद्गति

(मराठी से अनुवादित) **मवाळि**

मुझे पेट भर गया 'वह'
'उनके' सामने खून की कै कर
खून के प्याले 'उन्होंने'
और एक
शोक सभा बुलाई
उसे सद्गति दिलाने ।

दीपावली

पंकज राव
६ठी कक्षा

भारत में बहुत से त्योहार मनाये जाते है। उन्ही में से दीपावली भी एक प्रसिद्ध त्योहार है। दीपावली दीपों का त्योहार है। ये त्योहार भारत के लोग बड़े धूम-धाम से मनाते है। इस त्योहार के आने के पहले ही लोग अपने घरों को साफ करवाते है। उनको नये रंगों से रंगते है। दीपावली के दिन लोग अपने घरों के चारों तरफ दीपों से सजाते है बच्चे शाम को खुब पटाखे फोड़ते है शाम को लोग अपने घरो से निकलकर लोगों को दीपावली की बधाई देते है। उस समय लोग नये-नये कपड़े पहनते है । उस दिन कोई एक दुसरे से लड़ाई नही करता सब आपस में मिलजुल कर रहते है । सभी के घरों में अच्छे-अच्छे पकवान बनते है। और सब उसे बड़े चाव से खाते है ।

जब भगवान श्री राम चौदह वर्ष का वनवास पुरा करके अयोध्या पहुँचे। तो वहां उनके आने की खुशी में अयोध्या वासियों ने अपने घरो को दीपों की पंक्तियों से खुब सजाया और धूम धाम से उनका स्वागत किया। उसी दिन को हम दीपावली के रूप में मनाते है।

भगवान राम रावण को मार कर उसके छोटे भाई विभीषण को राज्य देकर अयोध्या लौटे थे। विभीषण श्री राम के पक्ष में थे। उन्होंने अपने बड़े भाई को समझाया कि आप सीता को वापस कर दे। लेकिन वह नहीं माना और विभीषण को लात मार कर अपने राज्य से बाहर कर दिया। तब विभीषण भगवान राम की शरण में आ गये। और रावण वध में उनकी सहायता की। दीपावली प्रकाश का त्योहार है। उत्साह और ... का त्योहार है। भाई-चारे का त्योहार है। हम सबको इसे खुशी से ... चाहिए।

उत्तिष्ठत जाग्रत

गोविंद घ. टेकाले

अभी हाल ही में स्वामी विवेकानंद के शिकागो भाषण की शताब्दि मनाई गई। इस अवसर पर उनके संदेश पर विचार करना समयोचित होगा। न केवल भारत वर्ष में अपितु पूरे विश्व में स्वामीजी के ओजस्वी भाषणों का प्रभाव पाया जाता है। आज यद्यपि मानव अंतरिक्ष में उड़ान भर कर चंद्रमा पर उतर सकता है तथापि अपनी अंतरात्मा की पहचान अभी तक उसके बस में नहीं है। स्वामीजी ने हम सबको 'वसुधैव कुटुंबकम्' अर्थात पूरा विश्व ही मेरा परिवार है इस सर्वसमावेशक भावना से अवगत करवाया है। संत ज्ञानेश्वर ने उचित ही लिखा है : 'हे विश्वचि माझे घर, ऐसी मति जयाची थोर, किं बहुना चराचर, आपण चि जाहला' अर्थात् महान मनुष्य को पूरा संसार अपना भवन लगता है, उसकी बुद्धि विशाल है और वह सजीव और निर्जीव जीवों को अपना ही भाग मानता है।

यह बड़ी खुशी की बात है कि आज पूरे सौ वर्षों के बाद भी स्वामीजी के स्फूर्तिदायक विचार दक्षिणपंथी और वामपंथी विचार धारा के लोगों को स्वागतार्ह लगते हैं। इसका कारण यह है कि स्वामीजी ने प्राचीन वैदिक दर्शन को नयी परिभाषा में प्रस्तुत किया है। कहा गया है कि वही सर्वोत्तम सौंदर्य का रूप है जो हर क्षण को नाविन्य पैदा करता है, क्षणे क्षणे यन्नवतामुपैति तदेव रूपं रमणीयतायाः। इसी तरह स्वामीजी ने कहा है कि एक ही सत्य को मेधावी लोग बहुत रीतियों से प्रस्तुत करते है एकं सद विप्राः बहुधा वदंति। जब स्वामीजी ने शिकागो के विश्व धर्म संमेलन के सदस्यों को मेरे भाईयों और बहनों ' कहा तब पूरा सभाभवन उनकी मुद्रा से अत्यधिक, प्रभावित हुआ। अभी भी विवेकानंदीय मुद्रा' काफी प्रसिद्ध है।

आज हमारा देश जाति, प्रांत, धर्म, भाषा आदि संकीर्णताओं से घिरा हुआ है। इस देश को आज स्वामीजी के तेजस्वी संदेश की आवश्यकता है। स्वामीजी ने कहा था - उठो जागो और तब तक मत रुको जब तक लक्ष्य की प्राप्ति न हो। उत्तिष्ठत जाग्रत, प्राप्य वरान्निबोधत। स्वामीजी का जन्मदिन 12 जनवरी 'युवा-दिवस' के रूप में यथार्थ ही मनाया जाता है, क्यों कि आज का युवावर्ग ही हमें अगली शताब्दि की ओर ले जा सकता है।

स्वामीजी ने भारतीय दर्शन की ओर इशारा करते हुए कहा था कि 'तत्वमसि' और 'अहं ब्रह्मास्मि' अर्थात् यह सब विश्व ब्रह्म का ही अवतार है 'सर्वं खल्विदं ब्रह्म।' इसी लिए स्वामीजी के प्रमुख शिष्यों में भगिनी निवेदिता अन्यतम है। वह विदेशी महिला जिनका पूर्वनाम मार्गरेट नोबेल था।

स्वामीजी ने चरित्र-निर्माण करनेवाली शिक्षा-पद्धति का उद्घोष किया। आज रामकृष्ण मिशन द्वारा संचालित विद्यालयों एवं महाविद्यालयों में स्वामीजी द्वारा प्रचारित ज्ञान-परंपरा का प्रसार किया जा रहा है। उन्होंने मानव-निर्मिति पर बल दिया था। एक ऐसा मानव जो विश्वमानव के रूप में 'सर्वे भूति रोपान की' आदर्श का उच्चारण करे।

इस तरह स्वामी विवेकानंद ने सनातन संदेश दिया है कि निष्कामकर्म से ही हमारे देश का उत्थान हो सकता है। 'कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन' अर्थात् तुम्हारा अधिकार कर्तव्य पर है, न कि उसके फल पर। स्वामीजी विवेकानंद एक स्वयं कर्म योगी थे। कन्याकुमारी में स्थित स्वामी विवेकानंद का शिला स्मारक भी यही प्रेरणा देता है। सचमुच ही स्वामीजी एक युगपुरुष थे। उन्होंने अपना तन-मन-धन संपूर्ण मानवजाति की प्रगति के लिए न्योछावर किया। उनका जीवन सदैव हमें 'संगच्छध्वम्, संवद-ध्वम्' की प्रेरणा देता र...

മലയാള വിഭാഗം

ഉള്ളടക്കം

1 ബോധിയുടെ തണലിൽ നിന്ന്	ചെറുകഥ	സിജിൽ ലോറൻസ്
2 നേരമ്പോക്ക്	ചെറുകഥ	അജിത് മാത്യു
3 എന്റെ ആശ	കവിത	സുധീപ്, എം.
4 ഓർമ്മിക്കാനൊരു ദിവസം	ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്	ജസ്റ്റസ് തോമസ്
5 എന്റെ പ്രാണസഖി	കഥ	പ്രദീപ് കുമാർ
6 അച്ഛൻ	കഥ	സന്തോഷ്, കെ. വി.
7 കേട്ടോ അവളെ	ഹാസ്യലേഖനം	സുൻസൻ സി. ജോസ്
8 സാക്ഷി	കവിത	റോഷൻരാജ്
9 ആദ്യത്തെ സമ്മാനം	കഥ	നിസാം അലി
10 ഒരു സായാഹ്നസ്വപ്നം	കവിത	സന്ധ്യ, ആർ.
11 ഉട്ടി ഒരു സുഖവാസ സ്ഥലം	ലേഖനം	കേഡറ്റ് എൻ. ജയചന്ദ്രൻ നായർ

ചെറുകഥ

ബോധിയുടെ തണലിൽനിന്ന്

സിജൻ ലോറൻസ്
റോൾനമ്പർ, 2611
ക്ലാസ്സ്, XI

ഞാൻ!

അതെ, ഭൂതകാലത്തിന്റെ മാറാലപടർന്ന തടവറകളിൽ.

ഇരുളിനും വെളിച്ചത്തിനും മാറ്റമില്ലാത്ത, ദിനരാത്രങ്ങളില്ലാത്ത, ഋതുഭേദങ്ങളില്ലാത്ത, ഒരു വിചിത്രലോകത്ത്. എന്നും ഒരു ചാരനിറത്തിന്റെ പടർപ്പ്. പൊടിപിടിച്ച, മറന്നുപോയ ഒരു നല്ല കാലത്തിന്റെ ഓർമ്മകളെ തികട്ടിക്കുന്ന ഒരു പ്രപഞ്ചം; ഈ തടവറ.

വർത്തമാനത്തിന്റെ ക്രൂരതയെ, ഹിംസയെ, ചതിയെ, വഞ്ചനയെ, എല്ലാം എത്തിനോക്കാൻ മാത്രം സാധിക്കുന്ന ഒരു കിളിവാതിൽ മാത്രമേയുള്ളിവിടെ. ഭൂതത്തിന്റെ അന്തേവാസികൾ കാണാൻ ഭയപ്പെടുന്ന ഒരു രംഗമാണിവിടെ കാണുവാൻ കഴിയുക. മത്സരത്തിന്റേയും, വഞ്ചനയുടേയും ഭ്രാന്തുപിടിച്ച ഒരു തിരക്കുള്ളലോകം. ലോകം എത്രയോ മാറിയിരിക്കുന്നു! അവരെ, ആ വർത്തമാനത്തിന്റെ മനുഷ്യരെ സഹായിക്കാനാവാത്തതിന്റെ നിസ്സഹായത എന്നെ വീർപ്പുമുട്ടിക്കുന്നു.

ഇവിടത്തെ ബലിഷ്ഠനായ ഭൂതത്തിന്റെ കാവൽക്കാരെക്കടന്ന് വർത്തമാനത്തിലേയ്ക്കു വരുവാൻ അസാധ്യമാണ്. അതാണല്ലോ ശക്തനായ പ്രകൃതിയുടെ നിയമം.

ഒരുകാലത്ത് സ്വർണ്ണസിംഹാസനവും, കിരീടവും, ചെങ്കോലും, രാജ്യവും, ധനവും, സുഖവുമെല്ലാമുപേക്ഷിച്ച്, ജനത്തെ 'അഹിംസ'യുടെ കാതൽ പഠിപ്പിച്ച എന്നെ ഇന്നും 'വർത്തമാന'ത്തിനു മറക്കാൻ കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഞാൻ 'ബുദ്ധൻ'!!

ഇവിടത്തെ, ഈ വർത്തമാനത്തിന്റെയാതനകൾ ഇടയ്ക്ക് എന്നെ ഞെട്ടിക്കാറുണ്ട്.

സ്വാർത്ഥ താത്പര്യക്കാരുടെ രസനാ വൈഭവം കൊണ്ട് കൂട്ടമായി വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വലിയ കൂട്ടം പാവം ജനം. അവരും, വഞ്ചനയെ, മോഹത്തെ, ചതിയെ ഇവയൊന്നും ഉപേക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറല്ല. പണ്ട് ഞാൻ മറക്കാൻ പഠിപ്പിച്ച 'മോഹത്തെ' തന്നെയാണ് ഇന്നത്തെ കുരുന്നു മനസ്സുകൾ താലോലിക്കുന്നത്. അവരുടെ ഈ ദുഷ് ചിന്തയെയാണ് ഇന്നത്തെ വിദ്യാലയങ്ങൾ വളർത്തി വലുതാക്കുന്നത്.

അഹിംസാനുയായികൾ അവിടെ ഇന്നും ഉണ്ടെന്നതിൽ ഞാൻ ഏറെക്കുറെ സന്തോഷവാനാണ്. പക്ഷെ ബീഹാറിലേയും മറ്റും വിഹാര

അശക്കിടയിലെ തോക്കുകളുടെ മുനകൾ എന്നിൽ അടുപ്പും വെറുപ്പും ഉണ്ടാക്കുകയാണ് ഓരോ രാജ്യവും തങ്ങളുടെ ആയുധശേഖരത്തെ കുറിച്ച് അഭിമാന ബോധമുള്ളവരാണ്.

ബോധിയുടെ തളിരിലകൾ നിലംപൊത്തു തണലേകട്ടെ എന്നു ഞാൻ ആശിക്കാറുണ്ട്. വിജ്ഞാനമാകുന്ന അഹിംസയുടെ വിത്തുകൾ പാകാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഞാൻ നിങ്ങളിൽ നിന്നും വളരെ ദൂരെയാണ്. ഞാൻ എന്റെ ദൗത്യം നിറവേറ്റാൻ കഴിയാത്തതിൽ ദുഃഖിതനുമാണ്.

അശോകചക്രവർത്തിയുടെ മഹത്‌വചനങ്ങൾ പോലും ജനം മറന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു ഹിംസാചക്രവർത്തിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം അഹിംസയുടെ അടിമയായത് സ്വയം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടിപ്പോൾ സിലോണിൽ പോലും വെടിയൊച്ച ശ്രവിക്കാത്ത നിമിഷങ്ങൾ വിരളമാണ്.

ഇന്ന്, ഈ വർത്തമാനത്തിന്റെ 'ബോധി' ഉണങ്ങിക്കരിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഒരു പുനഃരുദ്ധാരണത്തിനായി നമുക്കാശിക്കാം. ഈ ഭീകര ദൃശ്യങ്ങൾ കണ്ട് ആശകൾ കെട്ടണയുമ്പോഴും ദുഃഖം അണപൊട്ടിക്കുമ്പോഴും ആശ്വാസം ബാക്കിയുണ്ട്.

—'ഞാൻ ഭൂതകാലത്തിലാണല്ലോ' എന്ന്.

''ക്ഷീണിതനായി വഴിയരികിലിരിക്കുമ്പോഴും
പ്രയാസപ്പെട്ട് പൊടിയിൽ ശയിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും
എന്റെ മാർഗം മുഴുവൻ അവശേഷിക്കുന്നു എന്ന വിചാരം
മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ!
ഉറങ്ങുമ്പോഴും ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോഴും
ആ വേദന ഞാൻ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ!''

-ഗീതാഞ്ജലി

ടാഗോർ.

ചെറുകഥ

നേരമ്പോക്ക്

അജിത് മാത്യു
റോൾ നമ്പർ 2607
XI എ

ഒരവധിദിവസം. അതിരാവിലെ ഉണർന്ന് ഒരു കുളികഴിച്ച്, ശുദ്ധി വരുത്തി, ക്ഷേത്രം സന്ദർശിച്ച് നെറ്റിയിൽ ഒരു തിലകവും കുറിച്ച് ദിവസത്തിനൊരാരംഭമിട്ടു. എന്തൊക്കെയോ തിരുമാനങ്ങൾ മനസ്സിൽ പതഞ്ഞുപൊങ്ങി നിൽക്കുന്നു. അല്പമൊന്നു ശാന്തമായപ്പോൾ പാഠപുസ്തകങ്ങളുമായി മനസ്സ് മേശയിലെത്തി. നിലക്കണ്ണാടിയുടെ മുന്നിലൂടെ പോയപ്പോൾ ഒന്നു നിന്നു. ഇന്ന് മുഖത്തിനൊരു പ്രസാദം. മനസിനൊരു കുളിർമ്മ. 'ഈശ്വരാ രക്ഷിക്കണേ!' ഒരു നല്ല തുടക്കത്തിനായി ഒരു നിമിഷം പ്രാർത്ഥിച്ചു.

പിന്നിൽനിന്ന് ഒരു കൈകൊട്ടിവിളിച്ചു. അതെന്റെ അടുത്ത സുഹൃത്തിന്റെ ശബ്ദം. 'നീ സിനിമയ്ക്ക് വരുന്നോ!'- ചതുർത്ഥി. 'ഏയ് ശരിയാവില്ല! ഇന്ന് പഠനം മാത്രം ലക്ഷ്യം'. എങ്കിലും മനസ്സാക്ഷിയെ കുത്തിക്കൊണ്ടൊരു ഒരു ചോദ്യം. 'എന്തുകൊണ്ട് ശരിയാവില്ല? നീ ഒരു സിനിമ കണ്ടിട്ട് നാളെത്രയായി?' 'ആ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞിട്ടാവാമല്ലോ' മനസ്സ് സിനിമയിൽ നിന്നും പിടിവിടുന്നില്ല. സിനിമയിൽ വെറും മൂന്നുമണിക്കൂർ മാത്രം. ബാക്കി ഇരുപത്തിയൊന്ന് മണിക്കൂർ മിച്ചം. കടലും കരയും ആർക്കും വേണ്ടി കാത്തിരിക്കില്ല. യുക്തി വിലക്കി, സാരമില്ല. ഒരു നേരമ്പോക്ക്.

കണ്ണാടിയിൽ തുറിച്ചു നോക്കി നിന്ന എന്റെ സുഹൃത്ത് വീണ്ടും വിളിച്ചു. 'എന്താ? തീരുമാനമെടുത്തോ'? അവന്റെ ശബ്ദത്തിൽ പരിഹാസം. കൈയിൽ എപ്പോഴും പാഠപുസ്തകം' കീശയിൽ പേന, അപകർഷതാ ബോധം' പുസ്തകപ്പുഴു എന്നൊക്കെ സുഹൃത്തുക്കൾക്കിടയിൽ എനിക്ക് വിശേഷണങ്ങൾ ഏറെയുണ്ട്. 'തീരുമാനിച്ചു'. ഞാൻ ഗൗരവം വിടാതെ തന്നെ സംസാരിച്ചു. 'വാ പുറപ്പെടാം.' ഞാനും ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു. പിന്നെ മറിച്ചൊന്നും ചിന്തിച്ചില്ല. പുസ്തകവും പേനയുമെല്ലാം പെട്ടിയിലിട്ട് പൂട്ടി അമ്മ തന്ന കുറച്ച് കാശെടുത്ത് കീശയിൽ തിരുകി ഒരൊ നടത്തം. ശാന്തമായി ഒഴുകുന്ന തോടും വയലും, ചീവീടുകരച്ചിൽനിറഞ്ഞ തെങ്ങും തോപ്പിന്റെ ഇടയിലൂടെയുള്ള ചെമ്മൺപാത. ഇളംവെയിലിലെ പൊന്ന് ശരീരത്തിന് കുളിരുപകർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു എന്തു സുഖം! മനസിനെന്തെന്നില്ലാത്ത ആനന്ദം. സുഹൃത്തിനോട് നന്ദിതോന്നി. അടുത്ത ബസ്

"പത്തുമാസം വയറ്റിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ
പത്തുപന്തീരാണ്ടുണ്ണിയായിട്ടും പോയ്
തന്നെത്താനറിമാനിച്ചു പിന്നെയും
തന്നെത്താനറിയാതെ കഴിയുന്നു

മമത്സാം ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു
മതികെട്ടു നടക്കുന്നിതു ചിലർ
കാൺക നമ്മുടെ സംസ്കാരം കൊണ്ടത്രേ
വിശ്വമിവണ്ണം നില്പുവെന്നും ചിലർ
എത്രകാലമിരിക്കുമിനിയെന്നും
സിദ്ധമേ നമുക്കെന്നുമെന്നല്ലല്ലോ !

നീർപ്പോളപോലെയുള്ളൊരു ദേഹത്തിൽ
വീർപ്പുമാത്രമുണ്ടിങ്ങനെ കാണുന്നു
ഓർത്തറിയാതെ പാടുപെടുന്നതും
തീർത്തു പോകുമതെന്നേ പറയാവൂ"

- ജ്ഞാനപ്പാന.

സ്റ്റോപ്പായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. ഇരിക്കുവാനായി ഒരു സീറ്റു കിട്ടിയാൽ ബസ്സുയാത്രയും ഏറെ രസകരം.

പട്ടണം തനിക്ക് പുത്തരിയല്ല. എങ്കിലും ആളുകളുടെ തിരക്കും വാഹനങ്ങളുടെ നെട്ടോട്ടവും എന്നെയേറെയാകർഷിച്ചു. ആകെയൊരു മേളം. സിനിമാകൊട്ടകയുടെ മുന്നിലെ നീണ്ട നിരയിൽ എന്നെയുമൊരംഗമാക്കിയിട്ട്, എന്റെ സുഹൃത്ത് ജന്മവാസനയും, കൈവിരുതും അല്പം യുക്തിയുമുപയോഗിച്ച് രണ്ടു ടിക്കറ്റുകൾ സ്വന്തമാക്കാൻ ചില ശ്രമങ്ങൾ നടത്തി. താമസിയാതെ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും വെള്ളിത്തിരയുടെ ദൃക്സാക്ഷികളിൽ പങ്കുകാരായി. അധോലോക രാജാക്കന്മാരുടെ തേർവാഴ്ചയും. റ ഡിത്തെരുവിലെ കിരീടമണിയാത്ത രാജാക്കന്മാരും ഇവരെയൊതുക്കുവാനായി വാളും പരിചയും കൈയിലേന്തിയ ഒരു ധർമ്മപുരുഷന്റെ കഥ. ഇതിനിടയിലെ ശൃംഗാരപ്രേമവും മധുരഗാനങ്ങളും സിനിമകഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിടത്തോളം രസകരമായി തോന്നിയില്ല. മടക്കയാത്രയ്ക്ക് ടൗൺ മുറിക്കിയപ്പോഴാണ് സുഹൃത്ത് ഒരു ബോർഡ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത് 'ഹോട്ടൽ'! ഞാനും സമ്മതം മൂളി. സിനിമയോടുള്ള ദേഷ്യം ഭക്ഷണത്തോടുവീട്ടി. വയറുപൊട്ടുന്നവിധം കഴിച്ച് നീട്ടി ഒരേമ്പക്കം വിട്ടു.

തിരിച്ചു ബസ്സുകയറി. സ്കൂളിലേയ്ക്ക് നടന്നു. മനസിന്റെ സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയും ക്രമേണ അകന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കുറ്റബോധം വ്യാപിച്ചു തുടങ്ങി. വേണ്ടായിരുന്നു എന്ന ചിന്ത മനസ്സ് കബളിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. സുഹൃത്തിന്റെ മുഖത്ത് ഇപ്പോഴും പുഞ്ചിരിയുടെ പൂ. സ്കൂളിനോടടുത്തു വന്നപ്പോൾ അകലെ നീലസാരിയിൽ ഒരു സ്ത്രീ രൂപം ആരെയോ കാത്തു നില്ക്കുംപോലെ.. ഒരു നിമിഷം കണ്ണൊന്ന് ചിമ്മി,'എന്റെ അമ്മയല്ലേ'! 'ഛേ'! സുഹൃത്തിന്റെ ശബ്ദത്തിനൊരിടർച്ച. 'ഈ സ്ഥിതിയിൽ നിന്റമ്മ എന്നെ കണ്ടാൽ അത് മോശമാകും'.

അടുത്ത കുററിക്കാട്ടിലൂടെ അവൻ സുപരിചിതമായവഴിയിലൂടെപാഞ്ഞു. ഒരുത്തോന്നും പറയാൻ നാവിനു ശക്തിയില്ലായിരുന്നു. ഓരോ ചുവടിലും എന്റെ മനസ്സിൽ ഭീതിയുടെ തീ ആളിക്കത്തുവാൻ തുടങ്ങി. എവിടെയെല്ലാമോ അക്ഷരപ്പിശക്. എന്റെ നാള് ചോതി. ചോതി ചോദിച്ചാൽ കിട്ടും. അമ്മയാണത് പഠിപ്പിച്ചത്. ഒരു ക്ഷമ ചോദിച്ചുകളയാം. മുഖം വിളറിവെളുത്തു. ശരീരം വിയർത്ത് വിറയ്ക്കുന്നു. അടുത്തെത്തി രാവിലെ വന്നതാണോ? ക്ഷമിക്കണം, ഇനിയാവർത്തിക്കില്ല! ഇല്ല. ശബ്ദം പുറത്തോട്ടുവരുന്നില്ല. തന്റെ നിസ്സഹായതയും ആത്മശുദ്ധിയും തെളിയിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ശ്രീകോവിലിലെത്തും മുമ്പ് ചുററമ്പലം വലയം വെയ്ക്കുന്നപോലെ ഞാൻഅമ്മയെസമീപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അമ്മയുടെ കണ്ണ് നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. കൂടെയുള്ള എട്ടുവയസ്സുകാരിയുടെ മുഖത്തും ഭീതിയുടെ നിഴൽ. പിന്നെ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. ഗുണദോഷിച്ചു ഉപദേശങ്ങൾ തന്നു. തനിക്ക് കരയാൻ പോലും സാധിക്കുന്നില്ല. നീർമുത്തുക്കൾ തലതല്ലിച്ചിതറുമ്പോഴും അനങ്ങാതെ നില്ക്കുന്ന കരിമ്പാറപോലെ മനസ്സ് കല്ലായി മാറി. അവസാനം സ്നേഹത്തിന്റെ അവകാശം സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് നെറുകയിൽ ഒരുമുത്തം. അകലെ നടന്നു മറയുന്നരൂപങ്ങൾ. പരിസരബോധം വീണ്ടു തുടങ്ങിയപ്പോൾ കൈയിൽ എണ്ണമയം പുരണ്ട കുറേ കടലാസുപൊതികൾ. മനസ്സു വിങ്ങുന്നു. മനസാക്ഷിയും യുക്തിയും എല്ലാം കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. പരിഹാസത്തിന്റെ മുഖങ്ങൾ ചുററും നിന്ന് കാഹളമൂതുന്നു. മനസ്സിൽ അസ്വസ്ഥത. നാവിൽ. അമ്മ കൊണ്ടുവന്ന നാരങ്ങാ അച്ചാറിന്റെ പുളിപ്പും.

000

കവിത

എന്റെ ആശ

സുധീപ്, എം.
റോൾ നമ്പർ 2902
VIII സി

ഇന്ന് കേവലം വിദ്യാർത്ഥിയെങ്കിലും
പൊങ്ങിടുന്നല്ലോ മേൽക്കുമേലെന്നാശ
ഓരോ ക്ലാസിലും ഒന്നാമനായി ഞാൻ
എൻ പ്രയാണ പ്രയത്നം തുടർന്നിടും.

അച്ഛനും, പുന്നമ്മയും, മാസ്റ്ററും
നല്കീടുന്നതാം തത്വോപദേശങ്ങൾ
പാലിച്ചീടും പരിചരിച്ചീടും ഞാൻ
ഭാവി ജീവിതം ഭാസുരമാക്കുവാൻ.

എൻ പിതാവിൻ പദം പിൻതുടർന്നീടുവാൻ
തസ്യമോഹങ്ങൾ സാഫല്യമാക്കുവാൻ
നല്ലൊരുന്നത സേനാനിയാകുവാൻ
എൻ പ്രയാണ പ്രയത്നം തുടർന്നിടും.

മാതൃഭൂമിയെ സേവിച്ചു ജീവിക്കാൻ
മാമകമോഹങ്ങൾ പൂവണിഞ്ഞീടുവാൻ
സ്വാതന്ത്ര്യം വളർത്തുവാൻ വേണ്ടിയും
എൻ പ്രയാണ പ്രയത്നം തുടർന്നിടും.

സൈനികർ തൻ ജീവിതം ധന്യം ഹാ!
പാവനം തൻ സേവനമെത്രയും.
ജനനിയും ജന്മഭൂമിയും ശ്രേഷ്ഠമാം
സ്വർഗ്ഗത്തേക്കാളുമെത്രയും പൂജിതം.

x x x

ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്

ഓർമ്മിക്കാനൊരു ദിവസം

ജസ്റ്റസ് തോമസ്
റോൾ നമ്പർ. 2480
ക്ലാസ്സ്. 12

അന്നെന്തോ എന്നും കേൾക്കാറുള്ള സ്കോഡിന്റെ കാലടികൾ കേട്ടില്ല. പരേഡ് ഗ്രൗണ്ടിലേക്ക് എത്തിനോക്കി. ആരെയും കാണുന്നില്ല. എന്താണ് ആ ദിവസത്തിന്റെ പ്രത്യേകത. അപ്പോഴാണ് ആ പഴയ കൂട്ടുകാരൻ കയറി എന്നത്. പെട്ടന്നാണ് ബോധം ഉദിച്ചത്. ഒ. ബി. എ. ദിനം. ചാടിയെഴുന്നേറ്റു. എന്തോ ഇന്നു വരെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഉൻമേഷം. പ്രഭാത കർമ്മങ്ങൾ ഒക്കെ ഞൊടിയിടയിൽ ചെയ്തുതീർത്തു. പ്രാതലിന് പ്രത്യേക രുചി ഉണ്ടായിരുന്നതു പോലെ തോന്നി.

സ്കൂളിലെ സീനിയർ ക്ലാസ്സ് എന്ന നിലയിലും ഒ. ബി. എ. ദിനത്തിന്റെ കൊച്ചു സംഘാടകർ എന്ന നിലയിലും ഞങ്ങൾക്ക് അന്നത്തെ സ്കൂൾ റുട്ടീനിലെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു പീരിയഡുകളിൽ നിന്നും അവധി കിട്ടി.

പതിവുപോലെ ഗഫൂറും മൻസൂറും എത്തി. പേരു കേട്ട ചേട്ടാനിയൻമാർ. അവർ കാറിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിവരുന്നതു കാണാൻ തന്നെ എന്ത പോരായിരുന്നു അടിച്ചുകൂടിയത്.

കളികളുടെ രാജാവായുള്ള, ആദ്യത്തെ ക്രിക്കറ്റ് ആരംഭിക്കാൻ വെറും ഒരു മണിക്കൂർ മാത്രം. പെട്ടന്ന് കാർമേഘങ്ങൾ കൂടി വന്നു. കാറ്റു നിലച്ചു. മഴത്തുള്ളികൾ താളം തെറ്റി വീണു. സിൽവർ ജൂബിലി ക്രിക്കറ്റ് വെള്ളത്തിലായതു തന്നെ എന്നു വിചാരിച്ചു. പെട്ടന്നു തന്നെ മേഘപടലങ്ങൾ നേർത്തു. മഴയുടെ ഏകതാനതയിലുള്ള ശബ്ദം മാറി. ഇലകളിൽ നിന്ന് തുള്ളികൾ ഇറ്റുവീണതേയുള്ളൂ. എല്ലാവരുടെയും മുഖം ഒന്നു തെളിഞ്ഞു. പിച്ച് റെഡിയായി. ബാറ്റും പന്തുമായി ഞങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങി. ഈ കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിലൊന്നും ക്രിക്കറ്റു കളിയുടെ വിജയം കാണാത്ത ഞങ്ങൾ

പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെ പ്രചോദനവും ഉത്സാഹവും കൊണ്ടാണ് ഇപ്രാവശ്യം കളിക്കളത്തിലിറങ്ങിയത്. പക്ഷെ ഗഫൂറിനെയും മൻസൂറിനെയും പോലുള്ള അതികായൻമാരോട് ഞങ്ങൾക്ക് അടിയറവ് പറയേണ്ടിവന്നു. എന്നാലും ജീവിതത്തിന്റെ ഉന്നതോന്നതങ്ങളുടെ ചവിട്ടുപടികൾ ചവിട്ടി വിജയിച്ച ആ മല്ലൻമാരുമായി ഏറ്റുമുട്ടിയതിന്റെ സംതൃപ്തിയുണ്ടായിരുന്നു മനസ്സിൽ.

കളി കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും കാറുകളുടെയും ബൈക്കുകളുടെയും എണ്ണം വർദ്ധിച്ചു. അങ്ങു നിന്ന് കുളിർക്കാറ്റുപോലെ താഴേയ്ക്ക് ഒഴുകി വന്ന ആ നീലമാരുതി 1000 എല്ലാവരുടേയും ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചു. വമ്പൻമാരുടെ ഒരു നിര തന്നെയായിരുന്നു അന്ന്.

എൻ. ബി. എൻ. സാർ എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടത് വളരെ വൈകിയാണ്. അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴും പഴയ ആൾതന്നെ. പുരികങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ചുളിവ് കുറേക്കൂടി ആഴം വയ്ക്കുകയും ഇരുവശത്തേക്കും മുടി കുറേക്കൂടി കൊഴിയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രം. സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന കഷണ്ടി അന്നും ഇന്നും ഒരു പോലെ തന്നെ.

ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനുള്ള സമയമായി. കൈയ്യിൽ കോഴിയാണിരിക്കുന്നതെങ്കിലും എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധ 'ഓൾഡ്' ബോയ്സിന്റെ മേശയ്ക്ക് നേരെയായിരുന്നു. സുന്ദരിമാരായ ഭാര്യമാരുടെ കൂടെ അവർ ആഹാരം കഴിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട് അസൂയ തന്നെ വന്നു.

തിരിച്ചു ഹാസ്റ്റലിലേക്കു മടങ്ങിവന്നപ്പോഴേക്കും അവിടെ ചീട്ടുകളിയും ബഹളവും മറ്റും തുടങ്ങിയിരുന്നു. എത്ര വലിയ ഓഫീസറായാലും എഞ്ചിനീയറായാലും ഡോക്ടറായാലും, സൈനികസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥി എവിടെ ചെന്നാലും സൈനിക സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥി തന്നെ. അവരുടെ ഓർമ്മയിലെ സൈനിക സ്കൂളിലെ തമാശകളും കുസൃതിക്കുട്ടുകളും കേട്ടിട്ട് ചിലകാര്യങ്ങളിൽ അവരും മറ്റു ചില കാര്യങ്ങളിൽ ഞങ്ങളും മിടുക്കൻമാർ ആണെന്ന് എനിക്ക് തോന്നിപ്പോയി.

നാലുമണിയാകാറായി. അടുത്ത സെറ്റ് കളികളുടെ ആരംഭം. അരയിൽ കയറാത്ത നിക്കറു വലിച്ചുകയറ്റാൻ തന്നെ ബദ്ധപ്പെടുന്ന വലിയ ഓഫീസർമാരേയും എഞ്ചിനീയർമാരേയും ഡോക്ടർമാരേയും നോക്കി ഞാൻ ചിരിച്ചുപോയി.

അന്ന് ബാസ്കറ്റ്ബോൾ കളിക്കായിരുന്നു ഫുട്ബോൾ കളിയേക്കാൾ കൂടുതൽ സ്വീകരണം ലഭിച്ചത്. കമാൻഡർ ലൂയിസ്ജോർജിന്റെ തനതായ ശൈലിയിലുള്ള കണ്ണഞ്ചിപ്പിക്കുന്ന മിന്നൽ വേഗതയിലുള്ള കളി എല്ലാവരേയും അമ്പരപ്പിച്ചു. 'ഓൾഡ്' ബോയ്സ്" ഞങ്ങളുടെ അതിഥികളായതുകൊണ്ട് അവിടെയും ഞങ്ങൾ തോറ്റുകൊടുത്തു.

അഞ്ചുമണിക്ക് ഒ. ബി. എ. യുടെ വകയായിട്ട് പണികഴിപ്പിക്കാനിരിക്കുന്ന അതിഥിമന്ദിരത്തിന്റെ തറക്കല്ലിടൽ പരിപാടിയാണ്. എല്ലാവരും അങ്ങോട്ടുനീങ്ങി. മുമ്പെപ്പോഴോ പഴയ കൂട്ടുകാരൻ ഗിരീഷ് പറഞ്ഞത് ഓർമ്മയിൽ വന്നു. "അതിന്റെ ഉദ്ഘാടകൻ സസ്പെൻസായിരിക്കട്ടെയെന്ന്". അതാരാണെന്ന് അറിയാനുള്ള തിടുക്കമായി എല്ലാവർക്കും.

ഞങ്ങളിൽ പലരും ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ 'ഓൾഡ്' ബോയ്സിന്റെയും ഞങ്ങളുടെയുമൊക്കെ പ്രിയങ്കരനായ ആ മാഷ് കടന്നുവന്നു. ഉദ്ഘാടകനായി, എൻ. ബി. എൻ. സാർ. എല്ലാവരുടെയും കൈയടി ഉയർന്നു. പിന്നീട് ഓർമ്മയിൽ വരുന്നത് ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ വച്ചു നടന്ന സമ്മാനദാന ചടങ്ങാണ്. ഞങ്ങളുടെ പഴയകൂട്ടുകാരി ശ്വേതാ. പി. നായർ സമ്മാനങ്ങൾ വാരിക്കൂട്ടി. ആൺകുട്ടികൾ പഠിക്കുന്ന സ്കൂളിൽ നുഴഞ്ഞുകയറി ഒട്ടുമിക്കവാറുമുള്ള സമ്മാനങ്ങളുമായി കടന്നുകളഞ്ഞ ഭയങ്കരി. സൈനികസ്കൂൾ വിപണിയിലിറക്കിയ ജീവിതശൈലിയാൽ ശോഭ കണ്ടെത്തിയ ഒരു രാഷ്ട്രീയക്കാരനാണ് പി. സി. തോമസ് എം. പി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഴയകാല സ്മരണകൾ കോർത്തിണക്കിയ പ്രസംഗം ഹൃദ്യമായിരുന്നു.

അത്താഴത്തിനുള്ള ഒരുക്കമായി. ഉച്ചയ്ക്ക് സ്കൂളിന്റെ വക കോഴിയായിരുന്നുവെങ്കിൽ രാത്രി ഞങ്ങളുടെ വക 'പന്നി' എന്ന മട്ടായിരുന്നു 'ഓൾഡ്' ബോയ്സിന്. എല്ലാവരും കൊച്ചിൻ മാസ്കാറിന്റെ ഗാനമേള കാണാനുള്ള ധൃതിയിലായിരുന്നു.

പരിപാടി തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും എല്ലാവരും എത്തിയിരുന്നു. പാട്ടിനൊത്ത് താളം പിടിക്കാൻ എല്ലാവരുമുണ്ടായിരുന്നു. ഖാലിദിന്റെ 'ദീ-ദീ' പാടിയപ്പോൾ ഓഡിറ്റോറിയമാകെ ഇളകിമറിഞ്ഞു. ഇടയ്ക്ക് മിമിക്സ് പരേഡ് കൂടിയായപ്പോൾ ഗാനമേളക്ക് മൂർച്ചയേറി. വളരെ പ്രശംസ പിടിച്ചുപറ്റിയ ഒരു പരിപാടിയായിരുന്നു അത്, മറക്കാനാകാത്തതും.

പരിപാടിയൊക്കെ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ഏതാണ്ട് പന്ത്രണ്ടുമണിയായി. കാറുകളും ബൈക്കുകളും പൊടുന്നനെ അപ്രത്യക്ഷമായി. അങ്ങകലെ ഒഴുകി മറയാൻ പോകുന്ന നീലമാരുതി 1000 കാറിനെ നോക്കി ഞാൻ നിശബ്ദനായി നിന്നുപോയി. എല്ലാം ഒരു സ്വപ്നമായിരുന്നതുപോലെ.

ഒരിക്കലും മറക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു അനുഭവമായി ഈ സിൽവർ ജൂബിലി ഒ. ബി. എ ദിവസം എന്റെ മനസ്സിൽ അവശേഷിക്കുന്നു.

ചെറുകഥ

എൻെറ പ്രാണസഖി

പ്രദീപ്കുമാർ ജി.
റോൾനമ്പർ. 2491
ക്ലാസ്സ്. 12

ആദ്യം കണ്ട അന്നു മുതൽ എനിക്ക് അവളോട് ഭയവും വെറുപ്പുമായിരുന്നു. വൃത്തികെട്ടവൾ ! എത്ര പേരെ അവൾ സ്വന്തമാക്കി. എന്നിട്ടും ഇന്നും അവൾ ആളുകളെയും തേടി നടക്കുന്നു. ആണെന്നോ പെണ്ണെന്നോ കുട്ടികളെന്നോ അവൾക്കില്ല. ആരെയും അവൾ സ്വന്തമാക്കും. നാണം കെട്ടവൾ. ഒരു കണക്കിന് ഞാനവളെ കുററം പറയുന്നത് തെററായിരിക്കും. അതല്ലേ അവളുടെ ധർമ്മം. ഞാനവളെ അംതാഴ്ത്തുന്നത് ചിലർക്കെങ്കിലും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടാകില്ല. (ഒരു പക്ഷേ ഉള്ളിൻെറ ഉള്ളിൽ എനിക്കുംപോലും)

കഴിഞ്ഞ നവംബറിലായിരുന്നു ഞാനവളെ ആദ്യം കണ്ടത്. റിട്ടയേർഡ് ജീവിതത്തിൻെറ സുഖം ഒരു കപ്പ് ചായയിലും അന്നത്തെ ദിനപ്പത്രത്തിലും. നുകർന്നുകൊണ്ട് ചാരുകസേരയിൽ കിടന്നിരുന്ന എന്നെ അവൾ പിറകിൽ നിന്ന് മാറിൽ പുണർന്ന്, ചുററിപ്പിടിക്കുകയായിരുന്നു. അന്ന്, വൈദ്യത്തിൽ ബിരുദമെടുത്ത, എൻെറ ഭാര്യയുടെ തക്ക ബുദ്ധി കൊണ്ട് മാത്രം അവൾക്കെന്നെ വിടേണ്ടി വന്നു. അവളുടെ വരവ് ഭാര്യക്കും മക്കൾക്കും എന്നോടുള്ള നീരസത്തിനു വഴിയൊരുക്കി.

ഇനിയൊരിക്കലും അവളെ കാണാനിടയാകരുതേ എന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. തോൽവിക്ക് നാം കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഓമനപ്പേരാണല്ലോ വിധി. ആ വിധി തന്നെ വീണ്ടും ഞങ്ങളെ കണ്ടുമുട്ടാൻ വഴിയൊരുക്കി.

ബാറിൽ നുരഞ്ഞു പൊങ്ങുന്ന ബിയറിൻെറ മറവിൽ അവളെന്നെ സ്വന്തമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇത്തവണ എൻെറ ഒപ്പം ഉണ്ടായിരുന്ന കൂട്ടുകാരായിരുന്നു അവൾക്ക് വിഘാതമായത്.

ഇതേ തുടർന്ന് അവളുടെ നിർബന്ധബുദ്ധി കൂടിയിട്ടുണ്ട് എന്നെനിക്ക് മനസ്സിലായി. അടുത്ത വരവിന് അവളെന്നെ സ്വന്തമാക്കുമെന്നുള്ള ഭയത്താലാവണം., ബുദ്ധിമതിയായ ഭാര്യ സ്വത്തുമുഴുവൻ തനിക്കും മക്കൾക്കുമായി എഴുതിവാങ്ങി. എന്തിനവളെ പഴിക്കണം. ഏതൊരുസ്ത്രീക്കും ഉണ്ടാകുന്നതാണല്ലോ സ്വന്തം ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത. ഏതൊരമ്മയ്ക്കും ഉണ്ടാകുമല്ലോ സ്വന്തം മക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള വേവലാതി.

ഇന്ന് ഞാൻ അവളുടെ എൻെറ പ്രാണസഖിയുടെ വരവും പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവളോടൊത്തുചേരാൻ ആ കൈകളിൽ പിടിച്ച് അനന്തതയുടെ, ആനന്ദത്തിൻെറ പടവുകൾ ചവിട്ടിക്കയറാൻ.

ഓ! അവളെ നിങ്ങൾക്കു പരിചയപ്പെടുത്താൻ വിട്ടുപോയി അല്ലേ! എങ്ങിനെ പരിചയപ്പെടുത്താൻ! എനിക്കും അവളെക്കുറിച്ച് അധികം അറിയില്ലല്ലോ. പറഞ്ഞുവരുമ്പോൾ ഒരു പക്ഷേ നിങ്ങളും അവളെ അറിയുമായിരിക്കും.

മരണത്തെ!

ചെറുകഥ

അച്ചമ്മ

സന്തോഷ് കെ. വി.
റോൾ നമ്പർ 2518
Std. XII

നല്ല തണുത്ത കാററ് വീശുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എം ടി യുടെ രണ്ടാമൂഴം വായിച്ചിരുന്ന് സമയം പോയതറിഞ്ഞില്ല. പിറകിൽ ആരുടേയോ നിഴൽ കണ്ട് ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. അച്ഛനായിരുന്നു. "നീ ഇതുവരെ ഉറങ്ങിയില്ലേ? പോയി കിടന്നുറങ്ങ്. നാളെ നേരത്തെ കണി കണ്ടുണരേണ്ടതാണ്". പഴകിയ പുസ്തകത്തിൻെറ കടലാസുകൾക്കിടയിൽ അടയാളം വെച്ച് ഞാൻ എഴുന്നേററു.

കിടന്നപ്പോഴും ഭീമൻെറ രൂപം തന്നെ മുന്നിൽ. പാണ്ഡവരിൽ ശക്തനായ ഭീമൻ......പക്ഷേ അച്ചമ്മ പറഞ്ഞുതരാറുള്ള കഥകളിലെ ഭീമനാണോ ഇത് ?........ അങ്ങനെ എന്തെല്ലാമോ ഓർത്ത് കൊണ്ട് രാത്രിയുടെ ഏതോ യാമത്തിൽ ഞാൻ ഉറങ്ങിയെന്നു തോന്നുന്നു.

ആരോ തട്ടിവിളിക്കുന്നു. "മോനേ കണ്ണ് തുറക്കല്ലേ"........ വെള്ളം തൊട്ട് കണ്ണ് തുടച്ച് അച്ഛനാ വെള്ളത്തോർത്ത് ഉടുപ്പിച്ചു. "വന്നോളൂ" .... അച്ഛൻെറ കൈയ്ക്ക് പിടിച്ചു കൊണ്ട് ഞാൻ നടന്നു.

പടക്കങ്ങളുടെ ശബ്ദം മുഴങ്ങിക്കേൾക്കാമായിരുന്നു. "അവരൊക്കെ കണികണ്ടുകാണും"....... ഞാൻ ഓർത്തു........ ഓ ഇവിടെ ഇരുന്നോളൂ. അച്ഛൻ പലകയിൽ പിടിച്ചിരുത്തി. "ഇനി മോൻ കണ്ണ് തുറന്നോളൂ". ഞാൻ ഇറുക്കിപ്പിടിച്ചിരുന്ന കണ്ണ് തുറന്നു. ഓടക്കുഴലുമായ് ഒരു കള്ളച്ചിരിയും തൂകിനില്ക്കുന്ന കാർവർണ്ണൻ........ കൂട്ടത്തിൽ ഞാനിന്നലെ കൊണ്ടുവന്ന കണിക്കൊന്ന.... തൊട്ടടുത്ത കണ്ണാടിയിൽ ഉറക്കം കനത്തു പിടിച്ച കണ്ണുകളുമായ് നില്ക്കുന്ന എന്നെയും ഞാൻ പ്രതിഫലിച്ചു കണ്ടു........ വേറെ എന്തോ ഒന്നുകൂടി തളികയിൽ ഞാൻ കണ്ടു. അതൊരു കമ്മലായിരുന്നു. തൻെറ അച്ചമ്മയുടേത്... അതെ തൻെറതു മാത്രമായ അച്ചമ്മയുടേത്......

അന്ന് ക്രിസ്തുമസ് വെക്കേഷന് വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ പതിവുപോലെ അച്ചമ്മ കാത്തു നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. "മോൻ വല്ലാതെ ക്ഷീണിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ? പരീക്ഷയൊക്കെ എളുപ്പമായിരുന്നില്ലേ? യാത്രയൊക്കെ സുഖമായിരുന്നോ? ഇങ്ങനെയൊരുകൂട്ടംചോദ്യങ്ങൾക്കായി ഞാൻ കാത്തു പ്രതീക്ഷിച്ചതിന് വിപരീതമായി അച്ചമ്മ എന്നെയുംകൂട്ടി നടന്നു. വീട്ടിലെത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും എനിക്കുവേണ്ടി അച്ചമ്മ ഒരുക്കി വെച്ചിരുന്ന പലഹാരങ്ങൾ മേശമേൽ നിരന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. "കഴിക്കൂ മോനേ"........ അച്ചമ്മ ഒരോന്നായി എൻെറ വായിലോട്ട് വെച്ചുതന്നു .... ആ പഴയ ചിരിയോടെ, അ കണ്ണുകൾക്കെന്തോ തിളക്കം കിട്ടിയതുപോലെ .... പിന്നെടുള്ള ദിവസങ്ങൾ മുഴുവനും അച്ചമ്മയുടെ അടുത്തായിരുന്നു........ കഥകൾ കേട്ടും. നാട്ടു വർത്തമാനങ്ങൾ കേട്ടും .... കൂട്ടത്തിൽ ഭീമൻെറ

കഥയും ഉണ്ടായിരുന്നു ....: ഗദായുദ്ധത്തിൽ പ്രഹരിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത തുടയിൽ അനായാസമായി അടിച്ചു കീറിയാണത്രേ ഭീമൻ ദുര്യോധനനെ കൊന്നത് .... പിന്നെയും ഒരുപാടു കാര്യങ്ങൾ അച്ഛമ്മ പറഞ്ഞുതന്നായിരുന്നു ചിലതൊന്നും മനസ്സിലായതുമില്ല.

അന്നൊരു ഞായറാഴ്ചയായിരുന്നു എനിക്കു പോകേണ്ട ദിവസം വൈകുന്നേരത്തെ വണ്ടിക്കാണ് പോകേണ്ടത്. രാവിലത്തെ പ്രാതൽ കഴിച്ചശേഷം അച്ഛമ്മയുടെ മടിയിൽ തലവെച്ചു കൊണ്ട് കിടക്കുകയായിരുന്നു........

മുടികൾക്കിടയിലൂടെ ശോഷിച്ച വിരലുകളോടിച്ചുകൊണ്ട് അച്ഛമ്മ എന്നോട് ചോദിച്ചു "മോന് ആരാകാനാ ഇഷ്ടം........? അധികം ആലോചിക്കാതെ തന്നെ ഉത്തരമുണ്ടായി, "കലക്ടർ" അച്ഛമ്മടെപുകയിലക്കറപിടിച്ച പല്ലു കാട്ടിയുള്ള മുഖം നിറഞ്ഞ പുഞ്ചിരി.....

ഞാൻ വെറ്റിലയും ഉരലിലിട്ടിടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും അച്ഛമ്മയുടെ വാത്സല്യം പൂണ്ട കണ്ണുകൾ എന്നെത്തന്നെ നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചതച്ചു മുറുക്കാൻ വായിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് അച്ഛമ്മ എന്നോട് പറഞ്ഞു. "അടുത്ത പ്രാവശ്യം മോൻ വരുമ്പോഴേയ്ക്കും..............." "ഉണ്ണീ ഒന്നിങ്ങുവന്നേ" അപ്പുറത്തുനിന്നും അമ്മയുടെ വിളി ഞാൻ ഇപ്പം വരാമെന്ന് പറഞ്ഞ് അച്ഛമ്മയുടെ അടുത്ത് നിന്ന് എഴുന്നേറ്റു. പോകുന്നവഴിക്ക് ഞാൻ ആലോചിച്ചു. അച്ഛമ്മയെന്താണാവോ പറയാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത് ?

വൈകുന്നേരമായി. ഞാൻ ബാഗും തൂക്കി പോകാൻ തയ്യാറായി. അച്ഛമ്മയുടെ അടുത്ത് ചെന്നപ്പോൾ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. തലയിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ട് അച്ഛമ്മ പറഞ്ഞു. "മോന് നല്ലത് വരും മോൻ വലിയ ആളാകണം കേട്ടോ.... 'കലക്ടറാകണം...." അച്ഛമ്മയുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ ആകെ ഒരസാധാരണത്വം....

എന്തോ.... എനിക്കൊന്നും മനസ്സിലായില്ല.....

സ്കൂളിലെത്തി രണ്ടുദിവസത്തിനകം ഞാനൊരു കത്തിട്ടു. മറുപടിവരാൻ ഒരാഴ്ചയോളം കാത്തു. അച്ഛമ്മ അയച്ച ഒരു കത്തുകിട്ടി. കത്തിന്റെ ഏതോ ഒരു കോണിൽ 'അച്ഛമ്മയ്ക്ക്' അസുഖമാണെന്നും, ആശുപത്രിയിലാണെന്നും പേടിക്കാനൊന്നുമില്ലായെന്നും അമ്മ തിരുകിക്കയറ്റി വെച്ചിരുന്നു. ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു, എന്റെ അച്ഛമ്മയ്ക്കു വേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു..... വീണ്ടും ദിവസങ്ങൾ കടന്നു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിന്നു.

ഒരുദിവസം, ഞാൻ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നസമയത്ത് കൂട്ടുകാരിൽ ആരോ ഒരാൾ എന്നോട് വന്നുപറഞ്ഞു. "ഉണ്ണിയെക്കാണാൻ ആരോ വന്നിരിക്കുന്നു".... ഞാൻ വേഗം കളിനിറുത്തിച്ചെന്നു. അത് സത്യവേട്ടനായിരുന്നു. അച്ഛന്റെ അടുത്ത കൂട്ടുകാരൻ. ഞങ്ങൾ വളരെനേരം ഇരുന്നു സംസാരിച്ചു. പോകാൻ നേരത്ത് സത്യവേട്ടൻ പറഞ്ഞു "ഉണ്ണി അറിഞ്ഞില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു അച്ഛമ്മ...." അയാളവിടെ ഒന്നു നിർത്തി അച്ഛമ്മയെന്നു കേട്ടപാടെ ഞാൻ ധൃതിയിൽ ആരാഞ്ഞു 'അച്ഛമ്മയ്ക്കെന്തുപറ്റി" "അച്ഛമ്മ മരിച്ചു..." ഹാർട്ടറ്റാക്കായിരുന്നു" അയാൾ ആ വാചകം മുഴുമിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു.

ഞാനറിയാതെ എന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. അടർന്നു വീണ കണ്ണുനീർ കയ്യിലെ കമ്മലിൽ വീണു ചിതറി. കാവിൽ നിന്ന് ഭക്തി ഗാനം ഉയർന്നു കേട്ടു.

'കണികാണുംനേരം കമലാനേത്രന്റെ
നിറമേറും മഞ്ഞത്തുകിൽ ചാർത്തി....

കമ്മൽ തിരികെ തളികയിൽ വെച്ച് ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു. പടികടന്നപ്പോൾ മനസ്സിലെവിടെയോ കൊളുത്തിയ തിരിനാളം പൊലിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. □

ഹാസ്യകഥ

കെട്ടടാ അവളെ

സുൻസൻ സി. ജോസ്
റോൾ നമ്പർ. 2992
ക്ലാസ്സ്. 7 സി
ടാഗൂർ
കോഡ് നമ്പർ. 110

നാടക സംവിധായകനാണ് രാമൻ പിള്ള. സംവിധായകന്റെ സ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നുവെന്നേയുള്ളൂ. കഥയൊന്നും അറിയില്ല. അങ്ങനെ കഥയറിയാത്ത സംവിധായകനെന്ന പേരിൽ പുകൾ പെറാനാണ് ആഗ്രഹം. പുതിയതായി അവതരിപ്പിക്കാൻ പോകുന്ന നാടകവും ഇദ്ദേഹത്തെ സംവിധായകനാക്കിയുള്ളതാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹുമാനപ്പെട്ട 'വൈഫി'ന്റെപേര് അമ്മാൾ എന്നാണ്. (പൂർണ്ണനാമം പിടിയില്ല) അമ്മാളിന്റെ വീടിന്റെ മുൻപിലൂടെ പോകുന്ന ബസ്സ് എന്നും ഒരു മണിക്കൂർ ലേറ്റായിരിക്കും. കാരണം അമ്മാളിന് ഒരിക്കലും നേരത്തെ തയ്യാറാകാൻ പറ്റില്ല. കുളിച്ച് സുന്ദരിയായി ഒരു ഫുട്ബോൾ ഉരുളുന്നതു പോലെ അമ്മാൾ വരുന്നതു കണ്ടാൽ ആർക്കും ഒരു ചവിട്ടു കൊടുക്കാൻ തോന്നും. പക്ഷേ ആരും മുഖത്ത് ഭാവഭേദങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടാക്കാറില്ല. ഒരു ദിവസം പുതിയതായി വന്ന ഒരു കണ്ടക്ടർ ലേറ്റായതിന് അമ്മാളിനോട് കയർത്തു. അമ്മാളിന്റെ വായിൽ നിന്നു നല്ലതു കേട്ട കണ്ടക്ടർ പിന്നീട് ജോലിക്ക് വന്നിട്ടില്ല. ഒരു ദിവസം പതിവിലും നേരത്തെ റെഡിയായി മുക്കാൽമണിക്കൂർ മാത്രം ലേറ്റായി അമ്മാൾ ബസ്സിൽ കയറി. പകുതി വഴിയിലെത്തിയപ്പോൾ 'ചട്ടമ്പിക്കുട്ടപ്പൻ' എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധനായ കുട്ടപ്പൻ ബസ്സിനു കൈ കാണിച്ചു. കണ്ടക്ടർ പെട്ടെന്നു ബെല്ലടിച്ച് വണ്ടി നിറുത്തി. കുട്ടപ്പൻ പതുക്കെ നടന്നു വന്ന് ബസ്സിന്റെ പടിയിൽച്ചവിട്ടി ചുറ്റും നോക്കി നിന്നു. ബസ്സ് വിടാത്തതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നറിയാൻ അമ്മാൾ ഒന്നെണീച്ചു. പെട്ടെന്നു അമ്മാളിന്റെ ചെവിയിലെ കടുക്കൻ ബെല്ലിന്റെ ചരടിൽ കുടുങ്ങി. ണിം. ബെല്ലടിച്ചു. വണ്ടിവിട്ടു. തന്റെ കടുക്കനെ സ്വതന്ത്രമാക്കാൻ തല ആഞ്ഞു വലിച്ചു അമ്മാൾ. ഒന്നു കൂടി ബെല്ലടിച്ചു. ബസ്സു നിന്നു. കുട്ടപ്പൻ ഓടി വന്ന് കണ്ടക്ടറെ വലിച്ചു താഴെ ഇട്ടിട്ട് ക്രൂരമായി മർദ്ദിച്ചു. സങ്കടം സഹിക്കാൻ വയ്യാതെ കണ്ടക്ടർ അമ്മാളിനോട് കയർത്തു. എന്നാൽ അപ്രതീക്ഷിതമായി അമ്മാളിന്റെ വായിൽ നിന്നു വീണ അസഭ്യശരങ്ങളേറ്റ് കണ്ടക്ടർ ഓടിയ വഴിയിൽ പുല്ലുമുളച്ചി

ട്ടില്ലത്രേ. ഇങ്ങനെ പോകുന്നു അമ്മാവം ചരിത്രം. അതൊക്കെ പോട്ടെ! നമുക്കു നമ്മുടെ രാമൻപിള്ളയുടെ അടുത്തേക്കു പോകാം. നാടകം ദുഷ്യന്തന്റെയും ശകുന്തളയുടെയും ആണ്. വിവാഹ വാഗ്ദാനവും ഒരു രത്ന മോതിരവും കൊടുത്തുപോയ ദുഷ്യന്തൻ ശാപമേറ്റ് ശകുന്തളയെ മറന്നു. പിന്നീട് മോതിരം ശകുന്തളയുടെ കൈയ്യിൽ നിന്നു നഷ്ടപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ അടയാളമൊന്നുമില്ലാതെ കൊട്ടാരത്തിലെത്തിയ ശകുന്തളയെ ദുഷ്യന്തൻ തള്ളിക്കളയുന്നു. പിന്നീട് മോതിരം ദുഷ്യന്തന്റെ കയ്യിൽ തന്നെ എത്തിച്ചേരുന്നു. ഇതാണ് കഥ. എന്നാൽ നാടകം തുടങ്ങിയപ്പോഴും സംവിധായകന്റെ സീറ്റിലിരുന്ന രാമൻപിള്ളയ്ക്ക് കഥ മനസ്സിലായില്ല. ശാപമേറ്റ ദുഷ്യന്തൻ കൊട്ടാരത്തിലിരിക്കുമ്പോഴും ശകുന്തള അവിടെ എത്തി. ഉടനെ ദുഷ്യന്തൻ ചോദിച്ചു.

'നീ ആരാണ്? എന്തിനിവിടെ വന്നു' അത്ഭുതത്തോടെ ശകുന്തള ചോദിച്ചു. 'അങ്ങെന്താണീ പറയുന്നത്? അങ്ങേക്കെന്നെ മനസ്സിലായില്ലേ?' ഇത്രയുമായപ്പോഴേക്കും കഥ മനസ്സിലാവാത്ത രാമൻപിള്ള ചാടിയെണീറ്റ് സ്റ്റേജിൽ കയറി ദുഷ്യന്തനോട് ചോദിച്ചു. 'നിന്നെക്കണ്ടപ്പോഴേ എനിക്കു സംശയം തോന്നിയിരുന്നു. ' വിവാഹാലോചനയൊക്കെ കഴിഞ്ഞ് കല്യാണത്തിനു മുൻപേ വിവാഹ മോചനം നടത്തുന്നോടാ? നിന്നോടു ഞാൻ നേരത്തേ പറഞ്ഞതാ നാടകം ഉഴപ്പരുതെന്ന്. നാണക്കേട് നിനക്കല്ല. സംവിധായകനായ എനിക്കാ 'കെട്ടടാ അവളെ'. കാര്യം മനസ്സിലാകാതെ ദുഷ്യന്തനും ശകുന്തളയും സ്റ്റേജിൽ നിന്നു മറഞ്ഞു. എങ്ങനെയായാലും പിറ്റേന്ന് രാമൻപിള്ള ആശുപത്രിയിലായി. ഡിസ്ചാർജായാൽ ചെരിപ്പുകച്ചവടം തുടങ്ങും എന്നാണു കേൾവി.

കവിത

സാക്ഷി

റോഷൻ രാജ്
റോൾ നമ്പർ 3156
Std. VI A

ദുരന്തങ്ങളുടേയും ശുഭാന്തങ്ങളുടേയും
ഈ ലോകത്തിൽ—
മൂകസാക്ഷിയായി ഞാൻ ജീവിക്കുന്നു.
സത്പ്രവർത്തികളുടേയും ദുഷ്പ്രവർത്തികളുടേയും
മൂകസാക്ഷിയായ് ഞാൻ ജീവിക്കുന്നു.
സത്യവും മിഥ്യയും തിരിച്ചറിയാത്ത
ഈ ലോകത്തിൽ
മൂകസാക്ഷിയായ് ഞാൻ ജീവിക്കുന്നു.
കൂരിരുട്ടിലും വെളിച്ചത്തിലും
നീതിയും അനീതിയും
വേർതിരിക്കാനാവാതെ ഞാൻ ജീവിക്കുന്നു.
ഒന്നിനും സാക്ഷിയാകാതിരിക്കാൻ
ഞാൻ ആശിക്കുന്നു.
സഫലീകരിക്കാത്ത ആ ആശയ്ക്കും
ഞാൻ സാക്ഷി!
ഒരു ദുരന്തസാക്ഷി!!

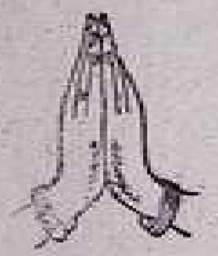

കഥ

ആദ്യത്തെ സമ്മാനം

നിസാം അലി
റോൾ നമ്പർ 2997
Std. VII C

സ്കൂളിൽ പാട്ടു മത്സരം നടക്കുവാൻ പോകുകയാണ്. രണ്ടാഴ്ച കൂടിയേ ഇനി സമയമുള്ളൂ. ആ ഒരു ദിവസം. അതിനു വേണ്ടി പലരും കാത്തിരിക്കുകയാണ്. ആ തിങ്കളാഴ്ച! അന്ന് പാട്ടു മത്സരം നടക്കും. സമയം ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

കൂട്ടുകാരായ അനുവും വിനുവുമൊക്കെ പാട്ടുമത്സരത്തിനുണ്ട്. അവർ കഴിഞ്ഞ വർഷവും പങ്കെടുത്തിരുന്നു. പാട്ടു മത്സരം എന്നു കേട്ടപ്പോഴേ അവർ ഉത്സാഹത്തോടെയിരിക്കുകയാണ്. അവരെല്ലാം പേര് കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞു താനോ, താനിതുവരെ സ്റ്റേജിൽ കയറിയിട്ടുപോലുമില്ല. പാട്ടുപാടാനറിയാം. പക്ഷേ...., പക്ഷെ ഒരു പേടി. അല്ല ഒരു മടി. കൂട്ടുകാരെല്ലാം പറഞ്ഞു "എടാ വിനു നീയും ചേരടാ പാട്ടു മത്സരത്തിന്" വിനു എന്നാണ് അവർ വിളിക്കാറ്. വിനോദെന്നാണ് തന്റെ ശരിക്കുള്ള പേര്, പിന്നെ കൂട്ടുകാർ സ്നേഹം കൊണ്ടങ്ങനെ വിളിക്കുന്നു. വിളിച്ചോട്ടെ തനിക്കൊരു വിരോധവുമില്ല. അതല്ല പ്രശ്നം. പാട്ടു മത്സരത്തിന് ചേരണോ. എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽ വെച്ച് സ്റ്റേജിൽ കയറി പാടുക. അതോർക്കുമ്പോഴേ തന്നെ ഭയമാകുന്നു. പോരാത്തതിന് കൂട്ടുകാരെല്ലാം നല്ല പാട്ടുകാരാണെന്നാ തോന്നുന്നത്.

അപ്പോഴതാ സാർ വന്നു. പാട്ടു പഠിപ്പിക്കുന്ന ഗോവിന്ദൻ സാറാണു വന്നത് "ഇനിയും ആർക്കെങ്കിലും പാട്ടു മത്സരത്തിന് പങ്കെടുക്കണമെന്നുണ്ടോ?" സാർ ചോദിച്ചു. അയ്യോ! , അവസാന നിമിഷമാണ് എന്തുചെയ്യണം. കൂട്ടുകാരെല്ലാം കൂടെ തള്ളുന്നുണ്ട് "എണീറ്റു പറയെടാ" ചിലർ പറഞ്ഞു. ഒടുവിൽ ഒരു വിധം എണീച്ചു നിന്നങ്ങു പറഞ്ഞു "സാർ എനിയ്ക്കും ചേരണം" സാറ് പേരും എഴുതിക്കൊണ്ട് അടുത്ത ക്ലാസ്സിലേയ്ക്ക് പോയി.

സമയം അതിവേഗം നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ദിവസങ്ങളും കടന്നു പോയി. ഒടുവിൽ ഞായറാഴ്ചയായി. നാളെയാണ് പാട്ടു മത്സരം നടക്കുന്നത് പേര് കൊടുത്തു പോയി, ഇനി മാറാനൊക്കില്ല. പാടാതിരിക്കാനും പറ്റില്ല. എന്തു ചെയ്യും. ആലോചിച്ചു കൊണ്ടേയിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഒരു പാട്ട് എഴുതിയെടുത്തു വീട്ടിനകത്ത് കേറിയിരുന്ന് പാടാൻ തുടങ്ങി. പലവട്ടം പാടി നോക്കി കുഴപ്പമൊന്നും ഇല്ല തനിക്കു പാടാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ സ്റ്റേജിൽ കയറി എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽ വെച്ച് അത് സാധിക്കുമോ രണ്ടും കല്പിച്ചു കൊണ്ട് പിറ്റേ ദിവസത്തെയും കാത്തിരുന്നു. രാത്രിയായി. ലൈറ്റുമണച്ച് കിടന്നുറങ്ങി. ഉറങ്ങാൻ കിടന്നെയുള്ളൂ. ഉറങ്ങിയില്ല. തനിക്കു സമ്മാനം കിട്ടുമോ. തനിക്കു സ്റ്റേജിൽ കയറി പാടാൻ കഴിയുമോ. ആ ചിന്തകൾ മനസ്സിൽ കിടന്നിളകുകയാണ്. ഒടുവിൽ തന്റെ കണ്ണുകൾ താനെയടഞ്ഞു... നിദ്ര, തന്നെ പുൽകിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ആ രാത്രി കടന്നുപോയി. രാവിലെ എണീച്ചു കുളിച്ച് ദേവിയെ തൊട്ടു തൊഴുതു. പൂജ വേഗം കഴിയാറുള്ളതാണ്. പക്ഷെ ഇന്നല്പം നീട്ടിയേ പറ്റൂ. അങ്ങനെ പൂജയും കഴിഞ്ഞു സ്കൂളിലെത്തി. അനുവും വിനുവും സുരേഷുമൊക്കെ പാടിക്കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ പാടുന്നത് ഹേമയാണ്. അത് കഴിഞ്ഞാൽ തന്റെ ഊഴമാണ്. അതോർക്കുമ്പോൾ തന്നെ എന്തോ ഒന്ന് കത്തിയെരിയുന്നതുപോലെ. അതാ ഹേമ സ്റ്റേജിൽ നിന്നിറങ്ങി. തന്റെ പേരു വിളിച്ചു. പതുക്കെ നടന്നു സ്റ്റേജിൽ കയറി. എല്ലാവരെയും നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു പേടി. പക്ഷേ അതൊന്നും നോക്കാതെ വിറച്ചു വിറച്ചാണെങ്കിലും പാടി. ഒരു വിധം പാട്ടു കഴിഞ്ഞു തന്റെ പാട്ടു കൊള്ളാമെന്നു കൂട്ടുകാരെല്ലാം പറഞ്ഞു. സമ്മാനമൊന്നും കിട്ടില്ല അതു തനിക്കുറപ്പാണ് എല്ലാവരും പാടുന്നതു കേട്ട് അവിടെ നിന്നു. പാട്ടെല്ലാം കഴിഞ്ഞു. ഇനി സമ്മാനദാനച്ചടങ്ങാണ്. താനവിടെ നിന്നിട്ടു കാര്യമൊന്നുമില്ല. ഇറങ്ങി നടന്നു. മൈക്കിലൂടെ അപ്പോൾ ഗോവിന്ദൻ സാറിന്റെ സ്വരം കേട്ടു. "ഒന്നാം സമ്മാനം.." സാറിന്റെ കൈയിലിരുന്ന പേപ്പർ താഴെ വീണെന്നു തോന്നുന്നു. ഒന്നും കുറച്ച് നേരത്തേയ്ക്ക് കേട്ടില്ല. സാറ് തുടർന്നു "വിനോദ്" അതു തന്റെ പേരല്ലേ വിളിച്ചത്. ഛെ, അതു വിശ്വസിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ പേരു വിളിച്ചു അതു താനും കേട്ടതാണ്. അതാ വീണ്ടും വിളിക്കുന്നു. "വിനോദ്" പിന്നെ ഒന്നും ചിന്തിച്ചില്ല. തിരിഞ്ഞോടി, സ്റ്റേജിൽ ചെന്നുകയറി സമ്മാനം വാങ്ങിച്ചു. തിരികെയിറങ്ങി. കൂട്ടുകാരെല്ലാം അഭിനന്ദിച്ചു. അങ്ങനെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ സമ്മാനവുമായി അന്ന് വൈകിട്ട് വീട്ടിൽ ചെന്നു. വൈകുന്നേരമായിരുന്നു. താൻ ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിക്കാതെയുള്ള സമ്മാനം കിട്ടിയപ്പോൾ കണ്ണുകൾ താനെയടഞ്ഞു, സന്തോഷത്തിന്റെ ഉത്സവം നടക്കുന്ന മനസ്സിൽ ഒരു ചഞ്ചാട്ടവും കൂടാതെ ഉറങ്ങി. അതെ സന്തോഷത്തിമിർപ്പിലൂടെയുള്ള ഉറക്കം.

□

"അർത്ഥശൂന്യമായ വാക്കുകളേക്കാൾ ഭേദം നിശബ്ദതയാണ്" — പൈതഗോറസ്

കഥ

ആദ്യത്തെ സമ്മാനം

നിസാം അലി
റോൾ നമ്പർ 2997
Std. VII C

സ്കൂളിൽ പാട്ടു മത്സരം നടക്കുവാൻ പോകുകയാണ്. രണ്ടാഴ്ച കൂടിയേ ഇനി സമയമുള്ളൂ. ആ ഒരു ദിവസം. അതിനു വേണ്ടി പലരും കാത്തിരിക്കുകയാണ്. ആ തിങ്കളാഴ്ച! അന്ന് പാട്ടു മത്സരം നടക്കും. സമയം ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

കൂട്ടുകാരായ അനുവും വിനുവുമൊക്കെ പാട്ടുമത്സരത്തിനുണ്ട്. അവർ കഴിഞ്ഞ വർഷവും പങ്കെടുത്തിരുന്നു. പാട്ടു മത്സരം എന്നു കേട്ടപ്പോഴേ അവർ ഉത്സാഹത്തോടെയിരിക്കുകയാണ്. അവരെല്ലാം പേര് കൊടുത്ത് കഴിഞ്ഞു താനോ. താനിതുവരെ സ്റ്റേജിൽ കയറിയിട്ടുപോലുമില്ല. പാട്ടുപാടാനറിയാം. പക്ഷേ...., പക്ഷേ ഒരു പേടി. അല്ല ഒരു മടി. കൂട്ടുകാരെല്ലാം പറഞ്ഞു ''എടാ വിനു നീയും ചേരാ പാട്ടു മത്സരത്തിന്'' വിനു എന്നാണ് അവർ വിളിക്കാറ്, വിനോദനാണ് തന്റെ ശരിക്കുള്ള പേര്. പിന്നെ കൂട്ടുകാർ സ്നേഹം കൊണ്ടങ്ങനെ വിളിക്കുന്നു. വിളിച്ചോട്ടെ തനിക്കൊരു വിരോധവുമില്ല. അതല്ല പ്രശ്നം. പാട്ടു മത്സരത്തിന് ചേരണോ. എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽ വെച്ച് സ്റ്റേജിൽ കയറി പാടുക. അതോർക്കുമ്പോഴേ തന്നെ ഭയമാകുന്നു. പോരാത്തതിന് കൂട്ടുകാരെല്ലാം നല്ല പാട്ടുകാരാണെന്നാ തോന്നുന്നത്.

അപ്പോളതാ സാർ വന്നു. പാട്ടു പഠിപ്പിക്കുന്ന ഗോവിന്ദൻ സാറാണു വന്നത് ''ഇനിയും ആർക്കെങ്കിലും പാട്ടു മത്സരത്തിന് പങ്കെടുക്കണമെന്നുണ്ടോ?'' സാർ ചോദിച്ചു. അയ്യോ! , അവസാന നിമിഷമാണ് എന്തുചെയ്യണം. കൂട്ടുകാരെല്ലാം കൂടെ തള്ളുന്നുണ്ട്'' എണീറ്റു പറയെടാ'' ചിലർ പറഞ്ഞു. ഒടുവിൽ ഒരു വിധം എണീച്ചു നിന്നങ്ങു പറഞ്ഞു ''സാർ എനിയ്ക്കും ചേരണം'' സാറ് പേരും എഴുതിക്കൊണ്ട് അടുത്ത ക്ലാസ്സിലേയ്ക്ക് പോയി.

സമയം അതിവേഗം നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോയി. ഒടുവിൽ ഞായറാഴ്ചയായി. നാളെയാണ് പാട്ടു മത്സരം നടക്കുന്നത് പേര് കൊടുത്തു പോയി. ഇനി മാറാനൊക്കില്ല. പാടാതിരിക്കാനും പാടില്ല. എന്തു ചെയ്യും. ആലോചിച്ചു കൊണ്ടേയിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഒരു പാട്ട് എഴുതിയെടുത്തു. വീട്ടിനകത്ത് കേറിയിരുന്ന് പാടാൻ തുടങ്ങി. പലവട്ടം പാടിനോക്കി കുഴപ്പമൊന്നും ഇല്ല. തനിക്കു പാടാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ സ്റ്റേജിൽ കയറി എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽ വെച്ച് അത് സാധിക്കുമോ. രണ്ടും കല്പിച്ചു കൊണ്ട് പിറേറ ദിവസത്തെയും കാത്തിരുന്നു. രാത്രിയായി. ചോറുണ്ണച്ച് കിടന്നുറങ്ങി. ഉറങ്ങാൻ കിടന്നേയുള്ളൂ. ഉറങ്ങിയില്ല. തനിക്കു സമ്മാനം കിട്ടുമോ. തനിക്കു സ്റ്റേജിൽ കയറി പാടാൻ കഴിയുമോ. ആ ചിന്തകൾ മനസ്സിൽ കിടന്നിളകുകയാണ്. ഒടുവിൽ തന്റെ കണ്ണുകളെ തലോടാനെത്തു... നിദ്ര, അതെ പുൽകിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ആ രാത്രി കടന്നുപോയി. രാവിലെ എണീച്ചു കുളിച്ച് ദേവിയെ തൊട്ടു തൊഴുതു. പൂജ വേഗം കഴിയാറുള്ളതാണ്. പക്ഷേ ഇന്നല്പം നീട്ടിയേ പറ്റൂ. അങ്ങനെ പൂജയും കഴിഞ്ഞു സ്കൂളിലെത്തി. അനുവും വിനുവും സുരേഷുമൊക്കെ പാടിക്കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ പാടുന്നത് ഹേമയാണ്. അത് കഴിഞ്ഞാൽ തന്റെ ഊഴമാണ്. അതോർക്കുമ്പോൾ തന്നെ എന്തോ ഒന്ന് കത്തിയെരിയുന്നതുപോലെ. അതാ ഹേമ സ്റ്റേജിൽ നിന്നിറങ്ങി. തന്റെ പേരു വിളിച്ചു. പതുക്കെ നടന്നു സ്റ്റേജിൽ കയറി. എല്ലാവരെയും നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു പേടി. പക്ഷേ അതൊന്നും നോക്കാതെ വിറച്ചു വിറച്ചാണെങ്കിലും പാടി. ഒരു വിധം പാട്ടു കഴിഞ്ഞു. തന്റെ പാട്ടു കൊള്ളാമെന്നു കൂട്ടുകാരെല്ലാം പറഞ്ഞു. സമ്മാനമൊന്നും കിട്ടില്ല. അതു തനിക്കുറപ്പാണ് എല്ലാവരും പാടുന്നതു കേട്ട് അവിടെ നിന്നു. പാട്ടെല്ലാം കഴിഞ്ഞു. ഇനി സമ്മാനദാനച്ചടങ്ങാണ്. താനവിടെ നിന്നിട്ടു കാര്യമൊന്നുമില്ല. ഇറങ്ങി നടന്നു. മൈക്കിലൂടെ അപ്പോൾ ഗോവിന്ദൻ സാറിന്റെ സ്വരം കേട്ടു. ''ഒന്നാം സമ്മാനം..'' സാറിന്റെ കൈയിലിരുന്ന പേപ്പർ താഴെ വീണെന്നു തോന്നുന്നു. ഒന്നും കുറച്ച് നേരത്തേയ്ക്ക് കേട്ടില്ല. സാറ് തുടർന്നു ''വിനോദ്'' അതു തന്റെ പേരല്ലേ വിളിച്ചത്. ങേ, അതു വിശ്വസിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ പേരു വിളിച്ചു അതു താനും കേട്ടതാണ്. അതാ വീണ്ടും വിളിക്കുന്നു. ''വിനോദ്'' പിന്നെ ഒന്നും ചിന്തിച്ചില്ല. തിരിഞ്ഞോടി, സ്റ്റേജിൽ ചെന്നു കയറി സമ്മാനം വാങ്ങിച്ചു. തിരിച്ചിറങ്ങി. കൂട്ടുകാരെല്ലാം അഭിനന്ദിച്ചു. അങ്ങനെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ സമ്മാനവുമായി അന്ന് വൈകിട്ട് വീട്ടിൽ ചെന്നു. വൈകുന്നേരമായിരുന്നു. താൻ ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിക്കാതെയുള്ള സമ്മാനം കിട്ടിയപ്പോൾ കണ്ണുകൾ താനെയടഞ്ഞു. സന്തോഷത്തിന്റെ ഉത്സവം നടക്കുന്ന മനസ്സിൽ ഒരു ചഞ്ചാട്ടവും കൂടാതെ ഉറങ്ങി. അതെ സന്തോഷത്തിമിർപ്പിലൂടെയുള്ള ഉറക്കം.

□

''അർത്ഥശൂന്യമായ വാക്കുകളേക്കാൾ ഭേദം നിശബ്ദതയാണ്'' — പൈതഗോറസ്

കവിത

ഒരു സൗഹൃദ സ്വപ്നം

സന്ധ്യ. ആർ.

പണ്ടൊരു സ്നേഹം........
പുസ്തകത്താളുകൾക്കിടയിലായ്
മാനം കാട്ടാതെ കൈമാറിയൊളിപ്പിച്ച
പീലിത്തുണ്ടിന്നെങ്ങോ കൊഴിഞ്ഞുപോയ് !
കൈവെള്ളക്കുള്ളിലൊതുക്കിപ്പിടിപ്പിച്ച
കുന്നിക്കുരുമണിയുമെങ്ങോയൂർന്നുപോയ് !

പണ്ടെന്നോയച്ഛൻ ചൊല്ലിയുറക്കിയ
ചെല്ലക്കഥയിലെ ചങ്കരനോതുന്നു :
"ചങ്ങാതിയാപത്തിൽ നന്നേ തുണയ്ക്കും"
"ചങ്ങാതി നന്നായാൽ കണ്ണാടി വേണ്ട"
— മുത്തശ്ശിതൻ ചിലമ്പിച്ചയൊച്ചയിൽ
പുറ്റുപോൽ ചിതൽ മൂടിക്കിടക്കുന്നു.

സൗഹൃദം താരുണ്യ നടനവേദിയിൽ
കാൽച്ചിലമ്പൊച്ചയായ് നാദമുതിർക്കുന്നു.
പൂമരത്തണലിലും പൂമുഖപ്പടിയിലും
ക്ലാസ്സ് മുറിക്കുള്ളിലും വഴിയോരക്കാറ്റിലും
പൊട്ടിച്ചിരിയായ്, കുസൃതിയായ്, കളിവാക്കായ്
കാലത്തെപ്പോലും കൊതിപ്പിച്ചൊരാഹ്ളാദ
പ്പൂത്തിരിവിതറി കത്തിയണയുന്നു........

പിന്നെ........
ആഴങ്ങൾ തൊട്ടുഴിഞ്ഞൊരു സൗഹൃദം
ഏതോ വഴിത്തിരിവിലൊരു കൂടിക്കാഴ്ചയിൽ
മൊഴിഞ്ഞൊരുപചാരവാക്കായ്, സുഖാന്വേഷണങ്ങളായ്
വെറും പുറന്തോടായ് മാറുന്നു........
മുത്തുപോയൊരുചിപ്പിതൻ
വെറും പുറന്തോടായ് മാറുന്നു.........

ഇവിടെ........
സൗഹൃദം വെറുമൊരുപാഴ്വാക്ക്
സ്നേഹമായയിലുതിർക്കുന്ന വെള്ളച്ചിരികളിൽ
പെട്ടെന്നൊരത്ഭുതം പോലെ വളരുന്നു........
ദംഷ്ട്രകൾ — അസൂയയായ്, ചതിയായ്, പകയായ്
വാക്കുകൾക്കില്ലാത്ത മുനയും തലപ്പും
കല്പിച്ചുനീറ്റുന്നൊരീയിരുട്ടിൽ
മനസ്സിന്റെ പടിവാതിൽ പാതി-
യടഞ്ഞേ കിടക്കുന്നു....

സൗഹൃദങ്ങൾ വെറും താത്ക്കാലികങ്ങൾ
പൊങ്ങച്ചമോതാനും തൻകാര്യം കാണാനും
കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുന്ന കള്ളനാണയങ്ങൾ !
അർത്ഥമില്ലാത്തൊരീ വാക്കുകൾക്കിടയിലും
മനസ്സറിയാത്തൊരീ പൊള്ളച്ചിരികൾക്കിടയിലും
അറിയാതെ വിരലുകൾ പരതു-
ന്നൊരുതരി സൗഹൃദത്തിനായ് !

ഇന്നും........
സൗഹൃദമൊരോർമ്മത്തെറ്റുപോലെന്നിലവശേഷിക്കുന്നു
ചിപ്പിക്കുള്ളിലെ മരിക്കാത്ത മുത്തായ് !
ഒന്നുനിറയെ ചിരിക്കാൻ....
ഉള്ളിലൊതുക്കിയ മോഹശലഭങ്ങളും കണ്ണീർക്കുടങ്ങളും
പിന്നെയൊരിത്തിരി കുശുമ്പും കുന്നായ്മയും
ഒക്കെ കുടഞ്ഞിട്ടൊത്തിരി ചിരിക്കാൻ....
(പിന്നെ കരയാനും........)
നേരമ്പോക്കായ് ഒന്നുനുള്ളിനോവിപ്പിക്കാൻ
കൈകളിലമർത്തിപ്പിടിച്ചൊന്നു നിശ്വസിക്കാൻ
ഒരോർമ്മത്തെറ്റുപോലിന്നുമവശേഷിക്കുന്നു........
— ഒരു സൗഹൃദസ്വപ്നം.

ഊട്ടി: ഒരു സുഖവാസസ്ഥലം

കേഡറ്റ്. എൻ. ജയചന്ദ്രൻനായർ, ക്ലാസ് VI

(An article by Col. N. J. Nair Published in the first School Magazine in 1962)

ഇൻഡ്യയിലെ സുഖവാസ സ്ഥലങ്ങളിൽ വച്ച് പ്രഥമഗണനീയമായ ഒരു സ്ഥാനം ഊട്ടി അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്നും ഏഴായിരം അടി ഉയരത്തിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. തേയില കൃഷി ചെയ്യുവാൻവേണ്ടി സ്ഥലം അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടുനടന്ന യൂറോപ്യൻ തേയില വ്യാപാരികൾ ഈ സ്ഥലം കണ്ടുപിടിക്കുകയും ഊട്ടി എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഊട്ടി ഒരു സുഖവാസകേന്ദ്രം മാത്രമല്ല മദ്രാസ് ഗവൺമെന്റിന്റെ വേനൽക്കാല തലസ്ഥാനം കൂടിയാണ്. ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഈ സ്ഥലത്തിന്റെ നന്മക്കുവേണ്ടി പലതും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഊട്ടിയിലെ ബൊട്ടാണിക്കൽ ഗാർഡനും നക്ഷത്ര ബംഗ്ലാവും അതിന്റെ മകുടോദാഹരണങ്ങളാം തന്നെയല്ലേ? പല തരത്തിലുള്ള ചെടികൾ കൊണ്ടും വർണ്ണോജ്ജ്വലങ്ങളായ പുഷ്പങ്ങൾ കൊണ്ടും നിറഞ്ഞ ഈ പൂന്തോട്ടത്തെ ദേവലോകത്തോടുപോലും ഉപമിക്കാവുന്നതാണ്.

ഏപ്രിൽ മേയ് മാസങ്ങളിലാണ്, സന്ദർശകർ ഈ സ്ഥലത്തുവരാറുള്ളത്. ഇവിടെ താമസിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ധാരാളം ഉണ്ട്. നിങ്ങൾ പക്ഷേ ചരിത്ര പ്രസിദ്ധരായ തോടരെപ്പറ്റി കേട്ടിരിക്കും. അവരിൽ കുറച്ചുപേർ ഇവിടെ നിവസിക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ ആചാരങ്ങൾ വളരെ ക്രൂരവും കർക്കശവുമാണ്. യുവദമ്പതികൾക്കു ആദ്യമായി ഒരു പുത്രി ജനിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ കുട്ടിയെ കൊല്ലണമെന്നുള്ളത് അവരുടെ ആചാരങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. അവരുടെ കുടിലുകൾ വളരെ കൗതുകകരങ്ങളാണ്.

ഈ സ്ഥലത്തെ പ്രധാന കൃഷി തേയിലയാണ്. ക്യാരറ്റ്, ക്യാബേജ് എന്നീ പച്ചക്കറികൾ ഇവിടെ സമൃദ്ധിയായി വളരും. ഇവിടെ നൗകാവിഹാരത്തിനുവേണ്ടി ഒരു തടാകം ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ എല്ലാം കൊണ്ടും പ്രകൃതിദേവി കനിഞ്ഞരുളിയ ഒരു പ്രദേശമാണ് ഊട്ടി എന്നു നിസ്സംശയം പറയാം.

Details of Publication

1	Name of the journal	:	Kazhakootam Cadet
2	Place of publication	:	Sainik School
3	Periodicity of publication	:	Annual
4	Copies printed	:	1000
5	Distribution	:	Free
6	Editor	:	G D Tekale
7	Owner and publisher	:	Principal, Sainik School, Kazhakootam
8	Printer	:	Vijayanand printers, Kazhakootam

The Sainik School, Kazhakootam gratefully acknowledges the receipt of magazines and periodicals from all other sister institutions in the Country.

With best Compliments from :

UNION BANK OF INDIA
KAZHAKUTTAM BRANCH

With best compliments from :-

CENTRAL BANK OF INDIA
KANIYAPURAM

BANKERS TO SAINIK SCHOOL, KAZHAKOOTAM

- **Save for Your**
- **Brave New World**
- **With Central Bank's**
- **Wide Array of**
- **Savings Schemes**

Be a proud holder of central
card and enjoy the
world of convenience